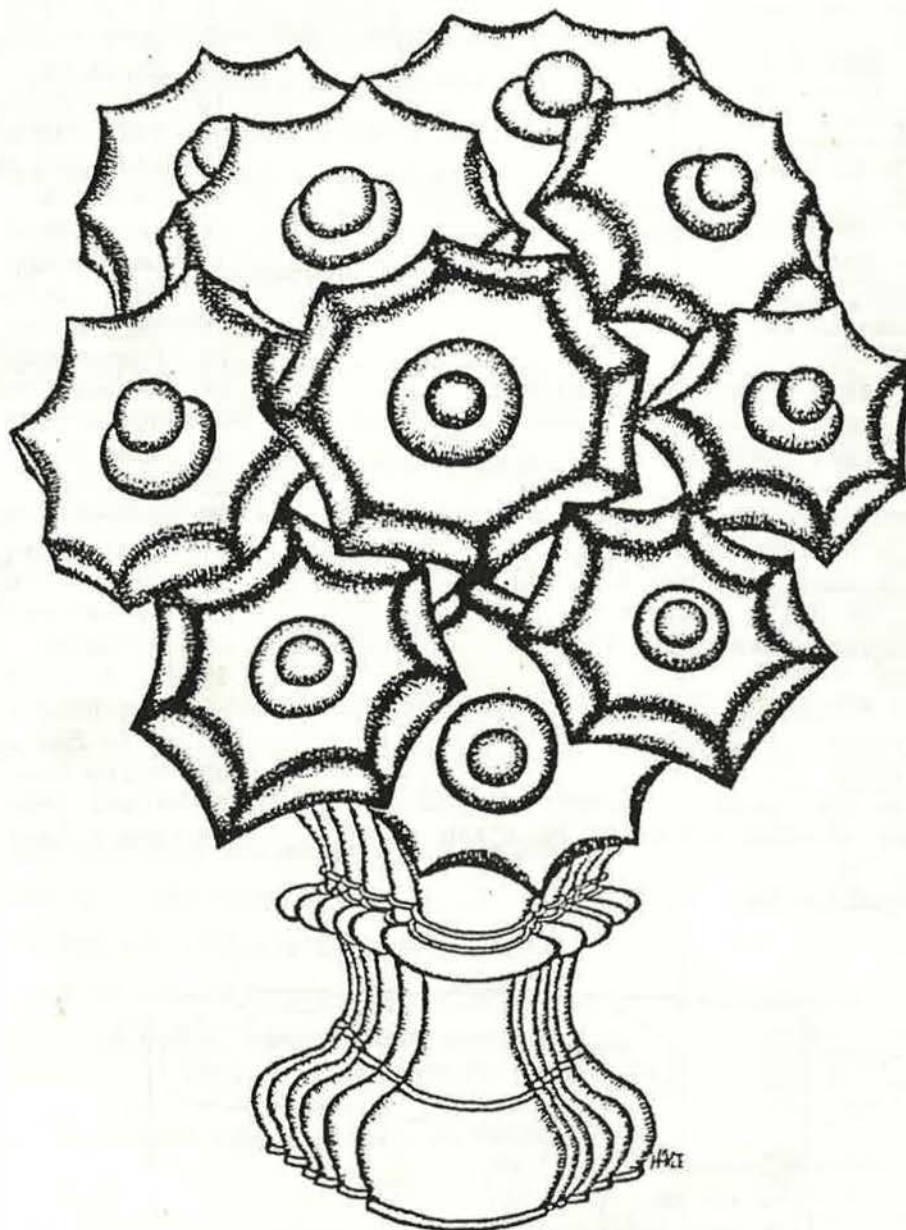

311

CAISSANIEUWS

JANUARI - FEBRUARI 1989

INHOUDSOPGAVE

Redactioneel	3	redactie
Van de secretaris	4	Piet Jonkman
Agenda	4	Frans Oranje
Caissanieuws 310! Een tweede reactie	4	Frans Oranje
HET EERSTE	6	Errit Petersma
HET EERSTE	8	Errit Petersma
HET TWEEDE	10	Bert Wijchgel
HET DERDE	11	Errit Petersma
HET DERDE	13	Guido Royakkers
HET VIERDE	14	Piet van Ammers
HET VIERDE	15	Piet van Ammers
HET VIJFDE	16	redactie
HET ZESDE	16	Leo Oomens
Het zesde, partij	17	Leo Oomens
HET ZEVENDE	18	Mark Ligtenstein
HET ZEVENDE	19	Mark Ligtenstein
HET ACHTSTE	20	Frans Oranje
Massakamp tegen Memo (zeer geslaagd)	22	Robbert van het Kaar
Massakamp tegen Memo, partij	23	Robbert van het Kaar
Maestro (Hoogventoernooi)	24	Daan Smit
COMBINEREN	25	redactie
Oplossing Kerstpuzzle	26	J. van Hulst
Persoonlijk Kampioenschap SGA	27	Pim Zonjee
Persoonlijk Kampioenschap SGA, partij	30	Marcel Nielen
Professor Van Hulst doceert	32	J. van Hulst
CURIOSA, vragen staat vrij (?)	34	p. deken
Judit-jes 7	35	J. Starreveld
SCHAKEN IN PERZIË EN IRAN	36	Pim Zonjee
PRESS-CUTTINGS (De Band)	38	Erik Boelens
Rondeverslagen	39	Frans Oranje
Stand na de 22e ronde	41	Frans Oranje
RANDGELOOF, of: COMMENTAAR OP DE STAND	42	André Bach

tekening omslag: Hans de Valk

REDACTIONEEL

6 maart 1989

Ik weet het: we zijn een week te laat.

Dit is het januari-februari nummer.

De vervaardiging van Caissanieuw berust op een keten van werkzaamheden en er behoeft slechts één schakel, tijdelijk, te ontbreken om de datum van verschijnen te verlaten.

Het is, zeg maar, een nogal kwetsbaar geheel.

Een en ander houdt in dat het commentaar van André Bach betrekking heeft op de stand van de vorige week, in dit nummer afgedrukt.

Hoe gaat het met ons? Een inventaris.

De externe.

Er zijn twee regelrechte kampioenskandidaten.

Te weten: het derde en het zesde.

Het derde worstelt zijn weg naar boven, het zesde wandelt. U kunt de verslaggeving ervan aantreffen in dit nummer. Het derde is gezegend met de aanwezigheid van non-playing captain Guido Royakkers, terwijl het zesde blijkbaar genoeg heeft aan zichzelf.

En verder.

C1 blijft vechten voor een tweede plaats, in de hoop op het wegvallen van de Koningsclub.

C2 vecht tegen degradatie onder leiding van Bert Wijchgel, die zichzelf weliswaar een ongeluk moppert, maar toch overeind blijft.

C4 is definitief uit degradatie gevaar. Piet van Ammers had er moeilijk mee, maar jongens als hij zijn goud waard, het vierde handhaaft zich.

C5. Lastig, dat wordt nog vechten. We hebben alle vertrouwen!

C7. Mark Ligtenstein kan zichzelf gelukkig prijzen met zijn laatste overwinning. Het zevende ondervindt de meeste problemen wat betreft de samenstelling ervan. Veel invallers.

C8. Het plezier dat Frans Oranje in zijn team heeft werkt blijkbaar: ze kunnen kampioen worden.

COLOFON

Caissanieuws is het clubblad van de schaakvereniging CAÏSSA, opgericht 1 mei 1951.

Caissanieuws verschijnt zesmaal per jaar.

Clublokaal

Oranjehuis
Van Ostadestraat 153
Amsterdam, Oud-zuid
tel.: 020 - 662 39 17

Clubavond: dinsdagavond

Voorzitter

Errit Petersma
Nassaukade 86-3
1052 CV Amsterdam
tel.: 020 - 845514

Wedstrijdleider Interne

Frans Oranje
Lindengracht 80-3
1015 KJ Amsterdam
tel.: 020 - 277017

Wedstrijdleider Externe

Jeroen Hoogenboom
Rustenburgerstraat 153-2
1073 EX Amsterdam
tel.: 020 - 664 13 57

Secretaris/penningmeester

Piet Jonkman
Rozengracht 168-A
1016 NK Amsterdam
tel.: 020 - 278743

postgiro: nr 460 28 82
t.n.v. S.V. Caissa
te Amsterdam

Redactie

Jeroen Hoogenboom
Rustenburgerstraat 153-2
1073 EX Amsterdam
tel.: 020 - 664 13 57

Vaste medewerkers

André Bach
J. van Hulst
Robbert van het Kaar
Frans Oranje
Errit Petersma
Pim Zonjee

Hartelijk welkom worden geheten: J. Könst, J. Barvelink, P. Wolter, R. van Duijn, W. de Vries, H. Wouters en P. van Beukering.

Bedankt hebben (of zijn): J. Buijs, T. de Ruiter van Steveninck F. de Wilde, M. Manoehoetoe, Micha Leuw.

AGENDA

7 maart 1989	dinsdag	AFGEBROKEN PARTIJEN
7 maart 1989	dinsdag	C6 - Chesspot 1
11 maart 1989	zaterdag	C1 - Nieuwendam
14 maart 1989	dinsdag	C2 - Raadsheer 1
14 maart 1989	dinsdag	24e ronde intern
21 maart 1989	dinsdag	C3 - Lansmeer 1
21 maart 1989	dinsdag	25e ronde intern
28 maart 1989	dinsdag	TEAMS TEGEN ELKAAR
4 april 1989	dinsdag	26e ronde intern
4 april 1989	dinsdag	C7 - TOZ 3
11 april 1989	dinsdag	C8 - Es 80 5
11 april 1989	dinsdag	27e ronde intern
18 april 1989	dinsdag	28e ronde intern
25 april 1989	dinsdag	C5 - WSC 2
25 april 1989	dinsdag	29e ronde intern
29 april 1989	zaterdag	C1 - HZP Schiedam
2 mei 1989	dinsdag	AFGEBROKEN PARTIJEN
2 mei 1989	dinsdag	C4 - ODI 1
9 mei 1989	dinsdag	C6 - Tal 8
9 mei 1989	dinsdag	30e ronde intern
16 mei 1989	dinsdag	snelschaken voorronden
23 mei 1989	dinsdag	snelschaken finale

CAISSA NIEUWS 310!

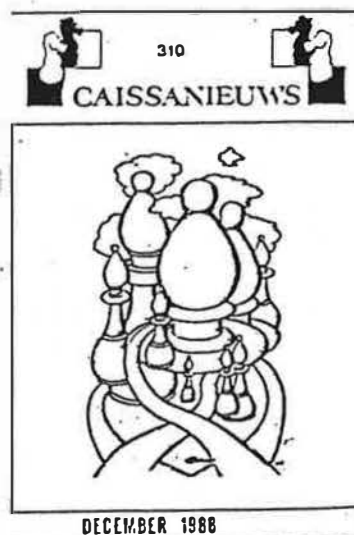
Een tweede reactie.

Frans Oranje

Wat erg snel en onredelijk was ik met mijn eerste commentaar op CN310 waarop Jeroen Hoogenboom mij terecht heeft gewezen. Ik was al te grof met mijn kritiek op het Kerstnummer, en dat pikte Jeroen duidelijk niet.

Ik heb het nummer nu een tweede keer gelezen. En alle partijen nagespeeld, die er na te spelen waren. Omdat ik vakantie heb, kon ik ook eens luisteren naar het interview van Wim Kayzer met Prof. Schillenebeekx. Ik begrijp nu ook wat een energie Jeroen in het verhaal van Timman en Kayzer moet stoppen door het op de band op te nemen en daarna op papier te zetten. Jeroen maakt ook alle diagrammen bij de partij analyses, en wie dat eerder deed, weet wat een rotwerkje dat is.

Jeroen zou het draaiboek van het weekend waarin Caissa Nieuws tot stand komt eens moeten publiceren. Zo komen de stand en het commentaar erop - na de ronde van dinsdag - pas onderdagavond of vrijdag gereed. De laatste verslagen van bondswedstrijden en

partijen moeten dan ook nog vaak voor CN klaar worden gemaakt. En dat allemaal betekent veel plak- en knipwerk. Daarmee wordt het dan natuurlijk vaak nachtwerk.

En zo kun je je dan maandag verslapen zodat de afspraak voor de reproductie in Utrecht weer in gevaar komt. Daarom is net eigenlijk elke keer weer een wonder, dat we Caïssa Nieuws op gezette tijden in bezit hebben.

Zo dus deze keer het Kerstnummer. En wat voor een nummer! Bijna alles is buitengewoon lezenswaard en informatief tegelijk. Dat geldt voor de teamverslagen en de losse artikelen.

Frachtige sfeertekening van Frans Thomése over de weestrijd op 'De Kring'. Vooral als je er zelf geweest bent erg aardig.

Het 'van duynsgambiet' en het college van Prof. Van Huist heb ik achterelkaar gelezen. Wie bewaart er nu De Nieuwe Linie van 23 augustus 1972? (Pim Zonjee, red.)

Waar ik over gevallen ben is de KNSB-ratinglijst, die te klakkeloos is overgenomen. En - maar dat is erg flauw eigenlijk - het niet op twee pagina's naast elkaar terechtkomen van eenzelfde artikel in een bepaald lettertype. Met het genoemde Timman artikel, maar ook met het 'van duynsgambiet' is dat bijvoorbeeld het geval.

Ik zie trouwens dat ikzelf ook in verschillend lettertype kopij voor het Kerstnummer heb afgeleverd.

Het leest rustiger als hetzelfde lettertype naast elkaar staat. Ook rustiger is het per team maar één keer de kop van het team te vermelden, vind ik.

Heel moeilijk te lezen vond ik Paul Deken. Erg lang heb ik zitten staren op p. 2. In tot ik begreep dat dat voor borpunten stond. En met de cijfers van Caïssa ben ik het niet eens. Als de cijfers van de andere verenigingen wel kloppen, dan is Caïssa zeker de grootste schaakclub van Amsterdam.

Ook de Rondeverslagen heb ik gemist, hoewel ik mij in het vorige commentaar juist afvroeg of iemand ze wel las.

Een goed nummer dus. Onze voorzitter kan erg tevreden terugblikken op het achter ons liggende jaar. Ook Harry Cornelissen is erg te spreken over sfeer en blad van Caïssa.

We zullen toch moeten oppassen dat we niet verzweigen in zelfgenoegzaamheid, tenslotte zijn er nog heel wat dingen te verbeteren!

'S AVONDS SMEEDDEN ZE HUN DUIVELSE PLAN.

HET EERSTE

<u>Caissa 1</u>	<u>Fischer 2</u>	<u>7 jan. '89</u>	<u>Remisedraaier Nielen</u>
1. Lith	- Teeuwen	0 - 1	was het eerst klaar.
2. Van het Kaar	- Van Dijk	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	Beter gezegd: had als
3. Nielen	- De Savornin Lohman	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	eerste z'n 15 onnozele
4. Leuw	- Schippers	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	zetjes geproduceerd en
5. De l'Ecluse	- Kroos	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	daarmee de ultieme
6. De Vos	- Milort	0 - 1	voorwaarde geschapen
7. Wildschut	- Bakker	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	remise aan te bieden,
8. Spelbrink	- Veldt	0 - 1	zoals <u>voor aanvang van</u>
		<u>2½ - 5½</u>	<u>de match was voorspeld,</u>
			<u>of beter: door hem zelf</u>
			<u>was aangekondigd.</u>

Apetrots meldde hij om 14.55 uur dat hij weer een halfje binnen had geschoven. Natuurlijk, mijne heren: zijn vijfde halfje op rij. En dat nog wel tegen Lex de Savornin Lohman (2178). Dat is echt niet mis. Geen enkele verliespartij tot nu toe: dat is toch niet niks. Immers: dat is prachtig! En op dat niveau nog wel. Het is toch waarlijk schitterend: 50 procent. En natuurlijk worden al die halven later tot dikke, vette plus-remises opgeblazen. Lang leve de Russische verdediging. Met dat haveloze netwerk van futloze varianten kan die Nielen eenvoudig niet verliezen. Maar, mijne heren, heeft u hem wel eens zien winnen? Heeft u hem met dat vermaledijde Sovjet-Russisch wel eens zien knokken, vechten, beuken, hakken?

Vijf minuten eerder is er op het sfeerloze bord van Van der Sluis na eveneens 15 fantasieloze zetten drie maal dezelfde stelling geforceerd. Tegenstander Jeroen Kroos, behendig vluggeraar en meedogenloos pokeraar in schaakspelonken, deed alsof hij voor de eerste keer in zijn ruige leven met de regel werd geconfronteerd dat het dan remise is. Ja ja, de laatste zes zetjes dienden te worden gereproduceerd. Tsjongejongejonge. Maar hoe is het mogelijk dat Han van Parreren nog een ietsiepietsie trots is op zo'n potje. En wanneer zijn tegenstander zetherhaling uit de weg ware. gegaan, dan had Hanneke uiteraard beter gestaan. Zulke baarlijke nonsens zal hij tot zijn vroegtijdige uittreding blijven volhouden.

En vijf minuten later vraagt Wildschut of hij op zet 17 een remise-aanbod van Willem Bakker mag/ kan/ zal/ moet accepteren. Laten we het volgende noteren: gespeend van elk realiteitsbesef voegt zijn ploegleider hem toe zo'n besluit zelf te nemen. Fout! Ik had - dat word je later zo fijntjes ingefluisterd - ferm moeten beslissen: "Jij moet potverdorie doorspelen". En als Robbie W. het dan gaat forceren, verprutsen, verknoeien, verknallen? Als hij op de 39ste zet een stuk weggeeft? Of als hij op de 41ste zet - "Joech hij, de eerste tijdcontrole is voorbij" - mat achter de paaltjes gaat? Kom ik over zo'n schuldcomplex heen? Durf ik deze ex-club-kampioen dan überhaupt nog fier in het gelaat te blikken? En - even iets heel anders - zal hij mij ooit nogmaals een dergelijke vraag stellen?

$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ dus. Maar is dat niet grandioos! Drie snelle remises, alle met zwart. Nee, dat is niets. Tegen de Koningsclub of Volmac 2 is dat niet oninteressant. Maar tegen Chesspot of Fischer 2 is dat minimumlijderij. Gebrek aan lef en strijd. Bang om af te gaan. Gebrek aan vechtlust en creativiteit, mijne heren.

Rond de klok van vier - het is nog licht buiten; de Albert Cuyp gonst van vrolijk leven; oh, wat verlang ik naar een strandwandeling met mijn nieuwe geliefde (Mijn hemel, Errit, is het weer zo ver?) - staan we dan eindelijk achter. Met een diepe zucht van verlichting heeft Lith jr opgegeven. In een Draak kiest het ex-monster voor een remisevariant. Werkelijk, mijne heren, dat heeft ie me later verklapt. Sinds wanneer wordt er niet meer op winst gespeeld? Sedert welke onheuse tijden wordt er met zwart aan het eerste bord op een puntendeling gespeeld? Afijn, Jos Teeuwen, kersverse kopman van Fischer 2, steekt in het middenspel, na met zijn h-pion ver-vaarlijk te zijn opgerukt, op geraffineerde wijze een stuk in de stelling,

hetgeen door onze voormalige reus evident wordt onderschat, zodat hij in totale arremonde twee zetten later een toren moet terug offeren. (Nadat hij op de 20ste zet met het simpele Ko7 remise heeft gemist.) Hij puft in een waardeloos eindspel nog door tot de 39ste zet en geeft met mat in zicht de pijp aan Maarten: $1\frac{1}{2} - 2\frac{1}{2}$.

Stupider nog zat Spelbrink te spelen. Kan die man wel schaken? Heeft ie me jaren met ondoorzichtig spel belazerd? Dat 't hem zo langzamerhand aan (openings)theorie ontbreekt ziet de meest onnozele hals. Zelden heb ik een witspeler zich in het Koningsindisch zo zien laten wegdrücken, oprollen, afslachten, vernederen. Het was niet om aan te zien: die kluwen stukken op zijn onderste twee rijen, elkaar in de weg zittend, elkaar voor de kreupelen voeten lopend, elkaanders minimale activiteiten verstikkend. Na 30 miserabele zetten was het totaal uit: $1\frac{1}{2} - 3\frac{1}{2}$.

En waar bleef beuker De Vos? Wat was dat in godesnaam voor zet: 12. Le3? Die grafzet bleek hem ook noodlottig: de looper, die zich niet meer had kunnen verroeren, werd 17 zetten later door zwarts dame weggemaaid. Oké, topscorer De Vos mag ook een keer verliezen. Maar waarom uitgerekend tegen Fischer Z?

Het is tien over half vijf en ze hebben al verloren, $1\frac{1}{2} - 4\frac{1}{2}$, het ongemotiveerde zootje, de mannen van wie ik zo veelvuldig hoopvol en trots mocht verhalen. Hebben wij hier te maken met een ziekte? Waratje, waarom gaat het nu al voor het derde opeenvolgende seizoen na drie of vier wedstrijden hartikke mis? Is de fut er na een jaarwende uit? Zijn de jongens tevreden met het feit dat er niet meer kan worden gedregadeerd? Is de interne competitie te slopend of van meer belang, wellicht? Maar waarom de oorzaak niet gezocht bij die non-playing captain? Dat hij niet kan playen is duidelijk. Maar kan hij de onnozelen wel motiveren, blijven motiveren?

En dan de pot van Van het Kaar. Uit een Caro-Kann (1. e4 c6 2. d4 d5 3. e5 h5 4. c4 Lf5) ontstaat een onoverzichtelijke situatie, nadat zwart lakoniek met zijn dame op b2 heeft geslagen. Onze witspeler tracht tegen de niet gerokeerde opponent Bram van Dijk tot een konigsaanval te komen, maar dat gaat niet snel genoeg. Uiteindelijk kan hij in hevige tijdnood naar eeuwig schaak vluchten. Ik zal het toegeven: de minst oninteressante partij. Het staat dan 2 - 5.

Ook Louw kan na de 40ste zet wonder boven wonder in remisevaarwater terecht komen. Dat heeft er na zo'n 10 zetten wel anders uitgezien. En na 15 zetten, als hij zonder compensatie 2 pionnen achter staat. Waarom rokeerde Paul Schippers toen niet? En waarom zag hij rond de 32-ste zet de niet te verhinderen serie paardesprongen Pf6 - Pe4 - Pg5 - Ph3 (met onvermijdelijk mat) niet?

Stand in de 3de klasse D

1. Koningsclub	10	32 (plus 1 a.p.)
2. Nieuwendam 1	7	22
3. Fischer Z	6	23 $\frac{1}{2}$
4. Caissa 1	6	22
5. De Zwarte Pion	6	18 $\frac{1}{2}$
6. DD 3	5	19 (plus 1 a.p.)
7. BSG 3	5	18 $\frac{1}{2}$
8. Watergraafsmeer 3	2	18 $\frac{1}{2}$
9. Krimpen 2	2	14
10. HZP	1	12

Het aangeslagen kroonteam van Caissa speelt 18 februari uit tegen De Zwarte Pion in de bollenstreek en 11 maart thuis tegen Nieuwendam twee van de naaste concurrenten. Van de bovenste 5 moet alleen Fischer Z nog tegen de Koningsclub. Zou het mogelijk zijn dat onze luilebollen zich in de loop van deze milde

winter kunnen oprapen en alsnog van een tweede plaats verzekeren? Wanneer dat niet blijkt te lukken, zal de ploegleider het mogen ontgelden. Nadat hij op 8 april in Krimpen (zijn verjaardag) zal worden gestenigd, zal hij na afloop van de laatste wedstrijd, op 29 april, worden afgezet. En inderdaad, Robbert, je zal gelijk krijgen: na een heerlijk en concurrentieloos seizoen 1989-1990 promoveert Caissa 1 ongeslagen naar de tweede klasse van de KNSB.

HET EERSTE

Buiten wordt de vlaggelijn tegen een metalen paal geslagen. De noordwester maakt er een lelijk, monotoon geluid van. De stok staat op het Lissense industrieterrein Meer en Duin dat er lekker triest bij ligt: zompig en desolaat. Rondom is veel hemel te zien: zwart als de pion.

Op de eerste etage van gebouw Interparts, gelegen op een dode hoek van dat gloednieuwe gebied, met kijk op koopmanskrotten aan een kaarsrecht kanaal, brandt echter L I C H T: T.L.-buizen die de 8 borden van het eerste team van De Zwarte Pion bespeelbaar moeten maken. Onder regie van de heer W.H. Levendig - het definitieve bewijs dat elke club de teamleider krijgt die zij verdient - vervullen de zonen uit de bollensreek onwennig hun plicht: witte velden beneden rechts, torens erop, klokken ernaast op 10.00 uur. De zojuist monter uit Hillegom gekomen Robbert van het Kaar - die daar de Rauzer-variant 's morgens nog even had doorgenomen - brengt de gastheer met een kwinkslag op betere gedachten: 09.59 uur. (U kent het motief: dan kan je de vlag al even op de juiste wijze zien vallen. In het Oranjehuis zetten we de klokken voor aanvang altijd op 15.59 uur, zoals u weet. Oh, wat verlang ik naar het Oranjehuis, en naar Bettie.) Nadat ik zelf 16 notatieformulieren (van het zogeheten NABI-schaaktoernooi, ooit georganiseerd door De Zwarte Pion) rond de borden heb verspreid en de heer W.H. Levendig heb verzocht eens te beginnen, vergast deze ons op een amicale speech, waarin hij beklemtoont van Amsterdamse origine te zijn en zijn (nog oudere) assistent zelfs uit de Rustenburgerstraat. Het is tien over één.

Maar hoe is het mogelijk geweest van al dat gekluns getuige te zijn geweest. Natuurlijk: we waren te vroeg.

Wanneer ik op weg naar het punt van afspraak, de achterzijde van Amsterdam CS, om 11.35 uur de hal van het Centraal Station binnenwand, zie ik Marjolein Theunissen en de heren van MEMO 1 en 2 al verzameld bij loket 18, gezellig op weg naar Delft (waar ze die middag van respectievelijk DSC 1 en DSC 2 zullen verliezen). Rik staat al oog in oog met het ID, te schuilen voor een bui. Dan arriveren de anderen: Jaap, Rob (wiens Buick een vroeg heroïnehoertje lokt), Ruud, Han, Robert Jan en, klassiek ietsje te laat, Clemens. Met de auto's van Rob en Clemens rijden we tegen twaalven via Schiphol en de afslag Alphen/Nieuw Vennep de Haarlemmermeer polder in, waarin beide voertuigen even verdwalen, vermoedelijk onafhankelijk van elkaar op hetzelfde punt. De auto's komen elkaar op de provinciale weg weer tegen. Twee auto's, één team.

In gebouw Interparts dienen wij ons in de kantine te vervoegen, zo had de heer W.H. Levendig mij telefonisch voorgekauwd. Wanneer wij daar arriveren, zoeken wij vergeefs naar een garderobe. Omdat de C.V.-radiatoren het nog niet doen, houden wij de jassen maar aan. Bollenzonen slepen 16 stoelen aan. Op stoethaspelige wijze wordt er koffie gezet, waarschijnlijk door een klaverjasser. (Lieve Bettie, ga je voortaan op uitwedstrijden mee?). De heer Levendig vraagt mij vriendelijk ook één wedstrijdformulier van namen te voorzien. Dat mag ik straks dan meenemen. Een derde exemplaar ontbreekt. ('s Avonds hoor ik rond negenen van de heer Paalman uit Eibergen dat hij de uitslag van de match De Zwarte Pion - Caissa nog niet doorgebeld heeft gekregen. Boete voor Lisse.) Er wordt nog een negende tafeltje naar binnen gesjord, oranje en wankel, dat ik onmiddellijk in beslag neem met mijn paperassen.

Ik denk vlak na het begin: nu moeten de jongens alleen nog bewijzen dat je zo'n wedstrijd niet kan verliezen.

Rik Lith was - ouderwets - weer eens het eerste klaar. Hij beantwoordde

de Pirc met solide spel, verwierf wat ruimtelijk overwicht en een mini-koningsaanval, maar zag zo rond de 25ste zet dat hij in feite geen voordeel had. En toen hielp zijn tegenstander hem even. Door diens onnauwkeurig spelen kon Rik zijn laatste stukken ontwikkelen, de e-lijn gaan beheersen, een pion winnen en de vijandelijke koning in een mat-net strikken. Een dikke, vette voldoende: 1-0 om tien over vier.

Invaller Jaap van Oosten kwam niet goed uit zijn 8en-Oni en verloor na enkele verwickelingen in het middenspel materiaal. Wit hield de teugels strak, forceerde een sterke vrijpion op d6 en won zonder veel problemen: 1-1 om vijf voor half vijf.

Invaller Ruud Roos, na zo vele jaren terug in het eerste team, deed wat wij stiekem allemaal van hem hadden verwacht: winnen - en hoe! Zijn superieure pot volgt hier zonder commentaar.

1. e4 c5 2. Pf3 e6 3. Pc3 Pc6 4. d4 cd4: 5. Pd4: Pf6 6. Pdb5 d6 7. Lf4 e5 8. Lg5 a6 9. Lf6: gf6: 10. Pa3 Le6 11. Pc4 h5 12. Pd5 Ld5: 13. ed5: Pe7 14. Df3 f5 15. 0-0-0 b5 16. Pe5: (niet echt moeilijk te vinden, maar zeer fraai) de5: 17. d6 Lh6 18. Kb1 Pg6 19. d7 Kf8 20. Da8: Da8: 21. d8D Kg7 22. Da8: Ta8: 23. Td6 Pf4 24. a4 Pe6 25. ab5: ab5: 26. Lb5: e4 27. g3 Lg5 28. Thd1 Tb8 29. Lc4 Lf6 30. Le6: Tb2: 31. Kc1 fe6: 32. Te6: Tb7 33. T1d6 Lb2 34. Kd1 Lc3 35. Ke2 Tb2 36. Td7 Kf8 37. Tc6 Ke8 38. Th7 Tc2: 39. Kf1 en zwart geeft op.

En zo stond het nauwelijks een minuut na het verlies van Jaap al weer 2-1.

Evenals Rik dacht ook Han de l'Ecluse na 23 zetten nauwelijks voordeel te bezitten. Zes zetten later geeft zijn tegenstander op. En niet te vroeg, zoals wij aanvankelijk dachten. Hoe is dat mogelijk, zonder dat er een echte blunder wordt gemaakt? Han, de liefhebber van rustige stellingen en eindspelen met weinig materiaal, zag zijn opponent verscheidene malen subtiel in de fout gaan en profiteerde daar kalm en waardig van: 3-1.

Inmiddels is het 16.35 uur en 'mijn' teamleiderstafeltje is in bezit genomen door de heer W.H. Levendig en zijn assistent, waaraan de twee Lissense oudjes met de glans van de ware amateurs in de pretoogjes half uur-partijtjes spelen. Af en toe breng ik het tweetal op de hoogte van de stand.

Robert Jan Schaper speelde een voor mij moeilijk te begrijpen partij. Hoewel hij zich na afloop op Euwe beriep, leek ons zijn aanpak op zijn zachtst gezegd enigszins dubieus. Aan het eind van een ruïneus middenspel gaf hij op: 3-2 (16.40 uur).

Robbert van het Kaar, met wie het in 1989 maar niet zo wil lukken, kreeg de gelegenheid de Rauzer met 6. ... e6 en 7. ... Le7 te spelen. Maar hij speelde met 9. ... d5 zijn tegenstander in de kaart. Wit kwam licht in het voordeel, maar met nauwkeurig spel bleef Robbert tientallen zetten lang binnen de remisemarge. Na zijn 38ste zet bood hij een puntdeling aan (17.05 uur), op het moment dat Clemens gewonnen stond en de zege aan ons was: $3\frac{1}{2}-2\frac{1}{2}$.

En inderdaad gaf de tegenstander van Clemens de Vos één minuut later op. Tegen de slappe opstelling die wit tegen Clemens' Pirc koos wist onze cupfighter wel raad. Hij kreeg snel het initiatief, profiteerde van diverse zwakheden en zette - hoewel in onnodig hevige tijdnood - een overrompelende koningsaanval op, die juist voor de tijdcontrole beslissend was: $4\frac{1}{2}-2\frac{1}{2}$.

En weer was Rob Wildschut als laatste klaar. Er zijn van die partijen waar je nooit iets van zult begrijpen. Regelmatig kwam ik ook bij Rob langs. Gefascineerd heb ik naar enkele partijgedeelten mogen kijken. Rob wint de kleine kwaliteit. Rob komt een stuk (tegen twee pionnen) voor. Rob dreigt mat. Maar zijn tegenstander riposteert telkens onverstoorbaar. Wat is er aan de hand? Waarom wint onze Rob niet? De gloeiende tijdnood wordt overleefd en na de 41ste zet tot remise besloten. Ook de eindstand is nog raadselachtig. Maar een mooi besluit: 5-3. Kortom: een zeer nuttige overwinning die ons enigszins in de race houdt.

Gedetailleerde uitslag

De Zwarte Pion		Caissa		Stand bovenin 3de klasse D
1. J. van Hal	-	R.C. Lith	0 - 1	1. Koningsclub 12 37½
2. J. Lemmers	-	R.H. van het Kaar	½ - ½	2. Nieuwendam 9 27½
3. J. Bakker	-	J.J. de l'Ecluse	0 - 1	3. Caissa 8 27
4. R. v.d. Aardweg	-	C. de Vos	0 - 1	4. Fischer Z 7 27½
5. R. Godijn	-	R.M. Wildschut	½ - ½	
6. A. Lammerse	-	R.J. Schaper	1 - 0	
7. A. v.d. Poel	-	R. Roos	0 - 1	
8. W. Rosdorff	-	J. van Oosten	1 - 0	
			3 - 5	

KOMT ALLEN NAAR DE VOLGENDE (THUIS)WEDSTRIJD TEGEN NIEUWENDAM: 11 MAART

HET TWEEDE

Caissa 2 - Isolani 1 4-6 (10-1-1989)

Bert Wijchgel

1. Cees Sterrenburg	0	Een wedstrijd om snel te vergeten! Een neder-
2. Wes Galekop	0	laag moet je natuurlijk snel vergeten, maar
3. Pieter Schimdt	0	de manier waarop... Alweer waren we niet in de
4. R.J. Schaper	1	sterkste opstelling. Afwezig waren Kamphuys, Roos
5. Bert Wijchgel	0	en Leyen, wel met bericht overigens.
6. Jan Smit	0	Dan maar een beroep op invallers voor de zo-
7. Martin Nusink	1	veelste keer (ze hebben het overigens prima ge-
8. Nol Nusink	1	daan). Om 8 uur wist de meespelende teamleider
9. D. van Rappard	1	nog niet of hij zijn team compleet kon maken,
10. Piet Jonkman	0	daar de afzeggingen hem niet bereikten. Dan maar
		naar beneden, "wil je alsjeblieft meespelen?"

Nou, na veel heen en weer gepraat kon ik een team samenstellen. Maar door al die drukte was ik er ook niet echt meer bij. Helaas gold dat ook voor de meeste vaste spelers! Caissa 2 heeft goede schakers, maar een echt team? Nee, nee we moeten ook het tweede team vormen naar het eerste team.. Goed teamverband, dus een paar jaar in een vaste opstelling spelen, samen eten etc, etc. Zo vorm je een eenheid! En een non-playing captain! Het tweede team nu is los zand. Enfin, over de wedstrijd zelf is niet veel te vertellen, we zijn gewoon weggespeeld. Sterrenburg en Galekop konden de goede lijn niet vasthouden en verdwaalden hopeloos in hun stelling. Jammer! Pieter Schmidt was een beetje ziek maar was toch bereid mee te spelen maar kon ook niet voor de punten zorgen. Robert-Jan Schaper (invaller) liet zien dat hij ook best voor het eerste team kan spelen maar ja, het derde is nu eenmaal een vriendenteam. Bert Wijchgel had op deze avond echt een blinde-geleide hond nodig want hij zag gewoon niks (ja, het bierflesje wel). Jan Smit deed ook al mee in de malaise van het tweede. Positief nieuws gelukkig van de familie Nusink. Martin won gede- en Nol met wat geluk maar ja ook dat heb je nodig. Bord 9 was voor mij de grootste verrassing. Diederik van Rappard, ook een invaller, liet zien hoe het moet, een prachtige overwinning!

Ik wil hem best wel meer opstellen, maar in principe wil ik met een vast team spelen. Bord 10, onze secretaris/penningmeester Piet Jonkman, kon ons helaas niet over de brug tillen. 6-4 dus voor Isolani. En wij dus wat dichterbij de degradatiezone. Jammer, maar waar.

MEMO 3 - Caissa 2 3½ - 3½ (4-2-1989)

1. Cees Sterrenburg	afg.	Caissa 2 speelt <u>uit</u> beter dan thuis. Misschien
2. Wes Galekop	afg.	kunnen wij de druk van het meelevende suppor-
3. Kamphuys	½	terslegioen niet aan? Wie weet?
4. Jan Leijen	1	Tegen Memo waren wij voor het eerst in de vaste
5. Bert Wijchgel	afg.	opstelling, dus met Leijen, Roos, Kamphuys en
6. Ruud Roos	0	Petersma. Geen afzeggingen, geen invallers, prima!
7. Martin Nusink	0	Het werd tijd.
8. Nol Nusink	1	Dit was onze laatste kans, verliezen we deze wed-
9. Pieter Schmidt	0	strijd, dan kunnen we het verder wel schudden.
10. Errit Petersma	1	Het team was gemotiveerd. Ze beseften wel dege- lijk het belang van deze wedstrijd.

Zelfs de teamleider was nuchter. Dat beloofde dus niet veel goeds voor Memo. Jan Leijen deed net of zijn tegenstander zijn kleine neefje was, die even schaakles kreeg van zijn Oom. Nol Nusink putte zoveel moed uit zijn geluksoverwinning tegen Isolani dat hij ook dit keer weer won.

Onze voorzitter had zijn hamer meegenomen (zo leek het mij tenminste), want zijn tegenstander was snel K.O.

Pieter Schmidt stond al gauw een stuk voor en ook Wes Galekop dit keer zijn hoofd erbij. Cees op bord 1 stond prima. Donald Kamphuys speelde een gedegen remise, alleen Ruud Roos stond niet zo goed. Bij Martin Nusink was alles nog mogelijk. Wijchgel trof zijn aloude tegenstander van voor de 1e Wereldoorlog Rob Frederiks aan. Beide spelers waren als de dood voor elkaar en leidde tot een wat saaie remisestelling.

Helaas ging er wat mis met de machine! Benzine (koffie, pils) genoeg, maar de moto~~x~~ moet iets afgesteld worden.

Roos, Schmidt en ook Wes Galekop bewezen dat niet meespelen in de interne competitie toch leidt tot wat minder schaak.

Trainen en nog eens trainen, zou Rinus Michels zeggen. Martin Nusink overzag een finesse en ook Schmidt heeft waarschijnlijk een blindegeleide hond nodig, want hij gaf zomaar een stuk weg. Trouwens, ook ons tweede bord kan best zo'n beest gebruiken, want wat daar gebeurde!!

Roos en Martin Nusink gaven, zoals verwacht, op. En toen de kruitdampen waren opgetrokken stonden we op 3½-3½. De verwachting is 5-5.

Cees wint misschien, Wes staat niet zo goed en Wijchgel op remise.

Uitspelen!

HET DERDE

Deel 1: 17 januari 1989

Errit Petersma

De teamleider van het eerste tiental van Het Probleem - waratje: een non-playing captain - brengt een groot gedeelte van de avond geboeid lezend door in het kerstnummer van Caissa Nieuws. (Laat gedurende een externe match altijd achteloos enkele exemplaren van het laatst verschenen nummer van Jeroens Juweel in het daartoe bestemde lokaal slingeren. De tegenstander gaat bladeren, lezen en smullen, en zal zijn plicht verzaken.) De jongeman wekt gaandeweg de indruk niet meer geïnteresseerd te zijn in het toptreffen tussen de beide kampioenspretendenten (met 6 uit 3) van de tweede klasse D van de SGA.

Onder de bezielende leiding van teamcaptain Guido Royakkers staat Caissa 3 na overwinningen met 6½-3½, 8½-1½ en 7-3 bovenaan. Onze Limburger speelt die avond beneden met zwart (Aljechin) moeiteloos remise tegen de ambitieuze Robbert van het Kaar. Als hij rond half elf boven arriveert, voorspel ik hem dat het tenminste 5-5 zal worden. "Ik zal zorgen dat er 7-3 van wordt gemaakt", zo is zijn lakonieke reactie. En waarom zou dat tegen de club waarvan Paul de Jager in 1982 kampioen werd, niet gelukken.

André Bach (wit aan bord 6) weet na een boeiend gevecht het eerste punt te scoren. In een Koningsindiër forceert hij een open g-lijn, neemt tot mijn opluchting de kans waar nog even lang te rokeren, zonder de aanvalsdruk te verslappen en wint majestueus. (Wat een schoonheid van een zet: 21. Tq5.) Kwart voor elf: 1-0. André staat nu op 3 uit 4.

Jeroen Hooqenboom (wit aan bord 8) speelt het Frans met 2.b3. Na een minder geslaagd middenspel en een ferme slagenwisseling resteert een eindspel met een kwaliteit minder, dat niet te houden blijkt: 1-1.

Anjo Vlug (wit aan bord 10) behandelt het Damegambiet ernstig en gedegen. Zorgvuldig weet hij beter en beter komen te staan en wint na 27 zetten een partij uit één stuk. Tien over elf: 2-1. Anjo heeft nu 2½ uit 3 (en voor Caissa 4 ook 2½ uit 3).

Van het eerste externe optreden van Jaap van Oosten (intern op dat moment 7 uit 8) hadden we misschien iets meer verwacht. Aan het eerste bord speelt hij met zwart tegen een andere ex-speler van Nieuw West, de oude rot Ton Terwijn. Hoewel Jaap na 1. e4 Pc6 2. d4 d5 goed uit de opening komt, vecht wit gedurende het middenspel inventief terug. Na hevige strijd op de koningsvleugel raakt zwart dusdanig in tijdnood, dat hij niet zonder kwaliteitsverlies de 40 zetten haalt. De resterende zetten zijn voor wit niet moeilijk te vinden: 2-2.

Inmiddels is het kwart voor twalf: 6 afgebroken partijen derhalve. Wat zou de in Kenya vertoevende topscorer Henk Hofman (3 uit 3) ervan hebben gedacht? Twee weken later meldt Peter Hofman (wit aan bord 2) dat zijn tegenstandster telefonisch heeft opgegeven. Peter beantwoordde de Scandinavische opzet van meisje Van der Griendt heel rustig (4. Le2). In het middenspel kon hij gebruik maken van zwakke momenten bij zwart. Tussen de 30ste en 40ste zet viel de beslissing, ook hier in grote tijdnood: 3-2.

Deel 2: 7 februari 1989

Ver voor zevenen treffen we Pelle Mug boven al aan. Glunderend schuift hij een gewonnen eindspel naar winst, zodat de uitslag van Caissa 4 - Isolani (van 24 januari) 5-5 wordt!

Omdat de tegenstander van Jan Smit (wit aan bord 4) zich ziek heeft gemeld, resteren 4 partijen in tweede zitting, alle met zwart voor de Caissaspelers.

Het zeer kritiek staande eindspel van Hans Uiterwijk (bord 3), na een wat rommelige maar zeker door wit goed gespeelde partij, blijkt onhoudbaar. Zijn tegenstander schuift het keurig uit. Tien voor negen: 3-3.

Verrassend vlot geeft de opponent van Peter de Casparis (bord 5), na 4 zetten in tweede zitting, het eindspel en daarmee de partij op: 4-3. Na vluchtige analyse niet onterecht. Peter kwam 3 weken geleden overigens veelbelovend uit een Italiaanse opening. Fraai werd de dame-toren via b6 naar de koningsvleugel overgeheveld. In het middenspel won hij de witte dame, tenslotte voor een toren en een paard.

Frans Roes (bord 9) brak af in een analyserijke (late) middenspelpositie. Zijn afgegeven zet had het analyseteam van Het Probleem niet verwacht. Nadat wit verzuimt met een toren het levensgevaarlijke zwarte paard op d4 te slaan, wint Frans de kwaliteit en na een blunder op de 52ste zet van wit de partij: 5-3 om 21.25 uur.

De pot van Erik Verlinde (bord 7) gaat na ruim 70 zetten verloren. Waarschijnlijk was het eindspel in alle varianten al zettenlang uit, maar de spanning bleef. Al met al: 5-4 voorlopig.

Wat gaat Jan Smit 14 februari doen?

Gedetailleerde uitslag

1. Van Oosten	- Terwijn	0 - 1
2. Hofman	- Van der Griendt	1 - 0
3. Uiterwijk	- Scheermeijer	0 - 1
4. Smit	- Loef	
5. De Casparis	- Bakker	1 - 0

6. Bach	- Sanders	1 - 0	Naschrift redactie: inmiddels is de wedstrijd uitgespeeld. Het derde wint! Roes 1, Uiterwijk 0, Smit $\frac{1}{2}$, Verlinde 0.
7. Verlinde	- Fokke	0 - 1	
8. Hoogenboom	- Schoorl	0 - 1	
9. Roes	- Kemper	1 - 0	
10. Vlug	- Schut	1 - 0	
5 $\frac{1}{2}$ - 4 $\frac{1}{2}$			

Caissa 3 : echt gemakkelijk gaat het niet.

Guido Royakkers

Bondswedstrijd TAL 5 - CAISSA 3

21 februari 1989

Na de nipte overwinning op Probleem ligt de weg open voor het kampioenschap. Maar er mag niet verloren worden! Het komt vaker voor dat als ik naar het derde team kijk, dat na een uur spelen, sommige spelers pas in de gaten krijgen dat het menens is, maar dan wordt er ook geschaakt. Ook nu was ik niet echt optimistisch. Robert-Jan begon echter voortvarend en won spoedig een pion. Hij raakte in de problemen toen hij het loperpaar van zijn tegenstander iets onderschatte. Eric stond ook mooi, zelfs met een actieve koning, maar overzag helaas een grapje wat stukverlies opleverde. Achteraf hoorde ik van hem dat de winst voor het grijpen lag, jammer maar Eric verloor (0-1). Ondertussen had Robert-Jan een stuk gewonnen en zijn tegenstander gaf spoedig op (1-1). Diederik had te kampen met concentratieverlies. In de opening stond hij beter, maar zag een venijnig schaakje over het hoofd, wat ten koste ging van een loper. Diederik kon snel opgeven (1-2). Peter Hofman had het lef om in de Ben-Oni opening spontaan g6-g5 te spelen, hetgeen de oorzaak was van het constant verdedigen. Het verdedigen ging zeer goed en in tijdnood kon Peter materiaal winnen. Zijn tegenstander zag na de tijdscontrole in dat zijn stelling geen perspectieven bod, dus gaf hij maar op (2-2). Jan Smit had het erg zwaar, zijn koning werd naar het veld fl gedreven. Het verdedigen ging redelijk. Toen Jan op winst wilde spelen, ging het goed mis en hij verloor kansloos (2-3). Henk Hofman speelde een mooie wedstrijd. Zijn enigszins vreemde pionnenstand zorgde al vrij snel voor stukwinst. Hoewel de stelling gecompliceerd uitzag, speelde Henk naar een gewonnen eindspel (3-3). Jeroen speelde de Pirc, of dit nou door hem gewenst was, kan ik niet zeggen, maar zijn tegenstander ging voortvarend van start. Aanvankelijk wist Jeroen de dreigingen te pareren, maar na een onnauwkeurigheid kreeg zijn tegenstander een prachtige aanval. Een dubieus torenoffer op b2 van Jeroen bracht de aanvaller van streek. Jeroen bleef cool en nam de aanval over. Zeer snel zette hij zijn tegenstander mat (4-3). André Bach speelde remise. In de draaakopening kwam hij met zwart, snel tot d7-d5. In het middenspel trok hij het initiatief naar zich toe. Een wellicht té spontane actie nam echter zijn voordeel weg, en toen André geen winstkansen zag, bod hij remise aan, hetgeen snel werd geaccepteerd (4 $\frac{1}{2}$ -3 $\frac{1}{2}$). Nu nog de twee afgebroken stellingen. Frans Roes stond de hele wedstrijd iets beter, en won op een moment een stuk voor twee pionnen. Het eindspel is volgens mij remise. Hans Uiterwijk staat een pion voor in een torenloper eindspel. Hans had een zware wedstrijd, maar wist in het middenspel de problemen op te lossen en langzaam het initiatief over te nemen. Hoewel we nu goede winstkansen hebben, ging het zeker niet gemakkelijk.

TAL 5	-	CAISSA 3	3 $\frac{1}{2}$ -4 $\frac{1}{2}$
K. de Jong	-	Robert-Jan Schaper	0 - 1
H. Kooi	-	Peter Hofman	0 - 1
M. Kerbosch	-	Jan Smit	1 - 0
J. de Ruyter	-	Hans Uiterwijk	afg.
F. Luchsinger	-	Diederik van Rappard	1 - 0
G. Meyer	-	André Bach	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
D. Niemann	-	Henk Hofman	0 - 1
H. Kuypers	-	Jeroen Hoogeboom	0 - 1
F. de Jong	-	Eric Verlinde	1 - 0
C. Swaagman	-	Frans Roes	afg.

HET VIERDE

De Wachter I - Caïssa-4

(12.12.1988)

Piet van Ammers

Hoewel ondergetekende op een steenworp afstand woont van de Achtergracht, was de huisvesting van schaakclub "de Wachter" mij onbekend. De omschrijving "Pakhuizen van de Nederlandsche Bank" deed het ergste vrezen.

Waren wij genoodzaakt bij kaarslicht onze partijen te spelen in een localiteit afgeschermd door schimmeluitgeslagen muren? Niets van dit alles bleek in de buurt te komen van dit onheilspellende vermoeden. S.V.de Wachter is gehuisvest in een schitterende rij gerenoveerde pakhuizen die de "Waker" van onze schatkist waardig is.

Nu de wedstrijd van C-4 tegen het eerste en enige tiental van de Wachter. Wederom moest ik een beroep doen op drie invallers. Piet Ruhe, Nico Venderbosch en Hans Kuyper solliciteerden naar een vaste plek door de volle drie punten te incasseren. Klasse mannen !!

Ook de eerste externe overwinningen van Paul Gould en Tom Prent zullen hopelijk het zelfvertrouwen en de daar uit voortvloeiende scoringsdriften voor de volgende wedstrijden doen aanwakkeren. Anjo Vlug is aan een sterk extern seizoen bezig, getuige zijn score van $2\frac{1}{2}$ uit 3.

Het enige "minpuntje" was het verlies van Geert Dekker. Welliswaar brak Geert nog af, maar enige huisanalyse deed hem afzien van verder spelen. Gebrek aan wedstrijdritme eist zijn tol.

Het vierde heeft nu drie wedstrijden achter de kiezen. We zitten duidelijk in een opgaande lijn en zijn vast van plan deze door te trekken.

U hoort nog van ons. C-4 strikes back!

<u>Volledige uitslag:</u>		
1. W.Wallekers	- Piet van Ammers	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
2. J.Bikker	- Geert Dekker	1 - 0
3. P.Krijnen	- Anjo Vlug	0 - 1
4. H.Stoltz	- Eddy Leuw	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
5. J.Brugman	- Hans Scholtens	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
6. J.Krijtijzer	- Tom Prent	0 - 1
7. W.van der Oord	- Piet Ruhe	0 - 1
8. J.Sluijp	- Hans Kuijper	0 - 1
9. P.van Putten	- Nico Venderbosch	0 - 1
10. P.van Els	- Paul Gould	0 - 1
		$2\frac{1}{2} - 7\frac{1}{2}$

Eindelijk waren we op volle oorlogsterkte. Isolani had uit hun drie gespeelde wedstrijden het maximale aantal punten behaald. Wij konden daar slechts twee punten tegenover stellen en statistisch gezien zou het dus een zware klus voor ons worden. Hoe je met statistieken kunt manipuleren heeft Ben van Kleef reeds aanschouwelijk gemaakt in ons clubblad. Als je wilt, kun je van een paard een loper maken of van je tegenstander een geïsoleerde pion!! Met andere woorden vergeet het verleden en manipuleer je tegenstander dol was het motto op deze milde winteravond.

Paul Gould net op tijd aangekomen van het "Hoogovens" zat nog duidelijk "in the winning mood" en kon na een uur rustig bekijken hoe de overigen verder zwoegden. Dit maal was het de middenmoot die ons deed sidderen. Zou het dan toch weer misgaan? Tot overmaat van ramp liet Anjo zich aan bord twee verschalken. Wonderschone combinaties flitsten door zijn brein. Helaas, tik, tik, tik,....plof en de vlag was aan het eind van zijn weg. De achterstand leek onoverbrugbaar ondanks de twee remises van Hans en Elmar. Toen Eddy zelfs wist te winnen gloorde er weer hoop in de pupillen. Pelle en ondergetekende stonden voor de zware taak de 5 - 5 veilig te stellen. Mijn afgebroken partij stond glad gewonnen. Helaas kon mijn tegenstander niet de beleefdheid opbrengen mij van zijn opgave in kennis te stellen en liet niets meer van zich horen. Pelle's opponent kwam wel op de afgesproken datum en met behulp van de gedegen analyse van Pelle en Robbert kon eerstgenoemde het gelijke spel binnen halen. Een prima resultaat!

De volledige uitslag:	1. P.van Ammers	- D.Eyk	1 - 0
	2. A.Vlug	- M.Heeres	0 - 1
	3. P.Mug	- L.Lindenhovius	1 - 0
	4. H.Scholtens	- R.Spierings	0 - 1
	5. G.Dekker	- E.v.d.Knaap	0 - 1
	6. T.Prent	- G.v.d.Ploeg	0 - 1
	7. E.Jonasse	- B.Beekhuizen	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
	8. E.Leuw	- K.v.d.Berg	1 - 0
	9. H.Kuyper	- M.v.Kasteren	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
	10. P.Gould	- A.Ernsting	<u>1 - 0</u>
			5 - 5

HET VIJFDE

Het gaat niet helemaal naar wens met het vijfde. Op dit moment is het uitkijken geblazen, ze zijn in de degradatiezone terechtgekomen.

Harry, waar ben je?

DOS/Nw - Caissa 5 (16.1.1989) $5\frac{1}{2}-4\frac{1}{2}$		Caissa 5 - Probleem 5 (21.2.'89) $4\frac{1}{2}-4\frac{1}{2}$	
1. Hans Kuyper	1	Hans Kuyper	0
2. Elwin Osterwald	0	Elwin Osterwald	1
3. Piet Ruhe	0	Marco Vervoort	0
4. Harry Cornelissen	0	Stefan Steemers	1
5. Wam Cornelissen	1	Piet Ruhe	0
6. H. van Steden	0	H. van Steden	1
7. Marco Vervoort	1	Harry Cornelissen	A
8. Bart de Wilde	0	Cornelis Troost	0
9. Cornelis Troost	1	Bart de Wilde	1
10. Luc Verstraeten	$\frac{1}{2}$	Luc Verstraeten	$\frac{1}{2}$

HET ZESDE

CAISSA-6 tegen EL CONDOR: 6-2.

Leo Oomens.

Caissa-6 wordt dus inderdaad kampioen. De tegenstander waarvoor we even bevreesd waren, El Condor, hebben we opgerold met 6 tegen 2. Van de twee verliespunten is er dan ook nog een het resultaat van onderhandelen. René zelf had wel willen doorspelen voor remise. Hij had een eindspel van acht pionnen plus een paard tegen zes pionnen en het loperpaar. Tja, in een dichtgeschoven stelling kunnen die lopers niet goed uit de voeten en als een poging de stelling open te breken een pion zou kosten, dan zou René natuurlijk drie pionnen hebben voor het stuk. Maar ikzelf had liever de lopers.

El Condor was dus niet het gevreesde team van uitgeweken Chileense grootmeesters waar we een beetje op rekenden, na de uitslag van El Condor tegen Memo-5: $7\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$! Maar Zuidamerikanen zijn het wel. En een grootmeester kwamen we er ook tegen: de Argentijn Campora, die juist deelnam aan de grootmeestergroep van het Hoogoventoernooi. Die heeft nog een tijd mee zitten analyseren over de partij van Ben van Kleef, de enige die we echt verloren. Natuurlijk omdat, zoals Ben opmerkte, hij aan het eerste bord de enige tegenstander trof die echt kon schaken! Toch had Ben niet hoeven verliezen, volgens Campora had hij zelfs kunnen winnen. Daartoe had hij op de 29ste zet met zijn loper het zwarte paard pat moeten zetten. Bij het naspelen vond ik zelf het initiatief dat zwart kan ontwikkelen met zijn beide vrijpionnen op de damevleugel voldoende voor op zijn minst remise. Maar wit had dan toch de beste kansen gehad. Bens partij en de beslissende stand bekijken we hieronder.

Op de valreep kreeg ik van onze Chileense gastheren een glaasje pisco. Een ontdekking vrienden! Het is een destillaat op basis van druivenmost, zoiets als grappa of marc, maar een vleugje zoeter en aromatischer. Schaken over de grens, al is het maar in de Kinkerbuurt, heeft zo zijn zoete kanten! Ondertussen hebben we dus uit vier wedstrijden drie keer gewonnen met grote cijfers, de eerste keer hebben we remise moeten accepteren. Voorlopig dus maar één verliespunt en maar liefst 23 bordpunten. Daar kan onze concurrentie nog niet tegen op.

Caissa 6 tegen El Condor. Aan het eerste bord speelde Ben van Kleef tegen H. Brain. Ben had wit. Op het bord kwam een Grünfeld-Indische verdediging. Ben speelde de ruilvariant. (redactie: het commentaar bij deze partij is van Leo Oomens, hier en daar aangevuld met dat van Van Kleef).

1. d4 Pf6
2. c4 g6
3. Pf3 Lg7
4. Pc3 d5
5. cxd5 Pxd5
6. e4 Pxc3
7. bxc3 0-0
8. Le3 c6

Hier speelt men ook vaak meteen 8. .. c5. Het idee van zwart is echter om d4 met e5 te bestoken. Het lijkt minder direct, maar in deze partij ziet dat er goed uit.

9. Le2 Pd7
10. 0-0 e5
11. Dc2 ...

Verzwakt veld d4, maar dekt e4, gezien het vervolg is dat goed gezien.

11. ... exd4
12. cxd4 De7
13. Tad1 Tfe8
14. Tfe1?? Pb6??

De gevreesde dubbelblunder. Zwart had kunnen slaan op e4 en dan zou de partij in wezen zijn beslist. (Van Kleef: bijzonder prematuur beoordeeld: na 14. .. Dxe4 15. Ld3 Dd5 16. Lc4 krijgt wit juist zelf een enorme aanval. De partij zou in wezen zijn beslist. Wat Oomens hier overkomt is de gevreesde dubbelblunder: eerst geeft hij de (goede) zet 13. Te1 twee vraagtekens(!), en wanneer zwart terecht niet op e4 slaat, kan hij er ook twee krijgen).

15. Pd2 Le6
16. f4 ...

Hier had ik de voorkeur voor f3 i.p.v. f4, maar na f4 kan het paard weer terug naar f3. Daar is ook wat voor te zeggen.

16. ... Tad8
17. Pf3 Da3

Deze zet krijgt van Ben een vraagteken. Zwart valt weliswaar pion a2 aan, maar wit wint vervolgens altijd de pion op a7 terug. De hele manoeuvre is daarom niet zo zinvol.

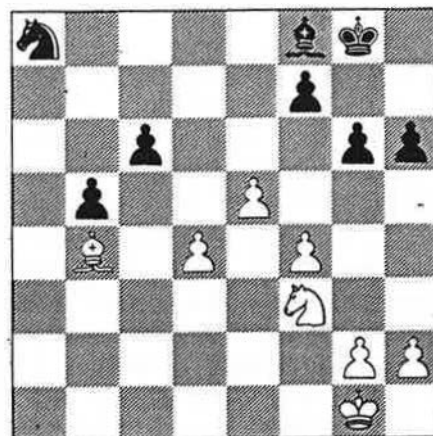
18. Lf2 ...

Beter was Ld3.

18. ... Dxa2
19. Dxa2 ...

(Van Kleef: Dxa2? Onuitsprekelijk veel beter was 19. Dc5, op weg naar g5 met een winnende aanval. Hier blijkt het nadeel van de voortuitberekening: je laat betere voortzettingen gemakkelijk na.

19. ... Lxa2
20. Ta1 Lc4
21. Lxc4 Pxc4
22. Txa7 b5
23. e5 Ta8
24. Tea1 Pb6
25. Le1 h6
26. Lb4 Lf8
27. Txa8 Txa8
28. Txa8 Pxa8

Ik ben er niet van overtuigd dat de torenruil gedwongen was. Ben zag nog een gewonnen eindspel glore, neem ik aan.

Volgens Campora, de Argentijnse grootmeester die wij bij El Condor ontmoeten, moest Ben nu 29. La5 spelen, waarna het paard voorlopig pat staat. Campora meende dat Ben dan gewonnen stond. In wat ik er zelf van begrijp, is er nu een heel lastig eindspel ontstaan, dat eerder zal worden beslist doordat een van de spelers foutief voortzet, dan op een uit de stelling voortvloeiende logische wijze. Hoe dan ook: wat moet zwart spelen? In elk geval niet 29. .. b4? Dan volgt 30. Pd2 en zwart heeft al gauw geen goede zetten meer. Bijvoorbeeld: 30. .. c5?? 31. dxc5??

31. .. Lc5+ 32. Kf1 Le3 33. Ke2 Lxf4 en zwart blijft een pion voor. Maar wit heeft beter dan 31. dxc5, nl. 31. d5! en zwart heeft geen goede zetten meer. Nog beter dan 29. .. b4 ziet 29. .. La3 er echter uit. Zwart heeft dan twee mogelijkheden plannen. Ofwel hij komt met zijn koming in het centrum, om de doorbraak van de damevleugelpionnen te ondersteunen. (Daardoor wordt de witte loper op a5 op den duur gedwongen het paard vrij te laten. Ofwel de zwarte koning loopt naar d7 om het paard direct te bevrijden.

In beide gevallen heeft zwart al snel weer spel en de kansen om te winnen, zijn voor wit dan ook maar klein. Bij onnauwkeurigheid, kunnen de zwarte pionnen nog best winnen.

Wit moet het hebben van zijn paard dat op e4 zou kunnen komen en daar de doorstoot van de witte d-pion zou moeten ondersteunen. Ook voor de koningsmars Kg1-f2-e2-d3 heeft wit tijd genoeg.

Kortom, mogelijkheden genoeg en zeker betere kansen dan Ben nu in de partij kreeg. Hij speelde Ld6? in de diagramstelling. Uiteindelijk kon hij de b-pion niet tegenhouden.

HET ZEVENDE

HET ZEVENDE BEWIJST CAISSA EEN SLECHTE DIENST!

Oosten Toren 2 - C7

Mark Ligtenstein

De voorgevoelens waren al niet best. Voor het ^{eerst} in de roemruchte geschiedenis van onze club, zo heb ik mij laten vertellen, verscheen een team niet compleet bij een externe wedstrijd. Door het te laat uitnodigen van spelers was het domweg onmogelijk nog een achtste man te krijgen. Een slechte beurt van de teamleider!

U begrijpt dat ik enigszins beschaamd de reis naar de James Wattstraat aanvaardde, bang om de toch al niet van zelfvertrouwen blakende teamgenoten dit nieuws mede te delen. Mijn stemming klaarde iets op, toen ik mij daar bij de kerk vervoegde en mij omringd zag door allerlei vriendelijk glimlachende jonge lieden van beiderlei kunne. Ik herinner me nog dat de gedachte door mijn hoofd schoot, dat dit wel de vriendelijkste, meest serene schaakvereniging moest zijn die ik ooit bezocht had. Ik bleek mij echter aan de verkeerde kant van de kerk te bevinden, werd mij door de vriendelijke, positieve christenen duidelijk gemaakt.

Daar stond ik dan, in de bedompte zelfmoordenaarskelder van Oosten Toren. Hoe zou ik alles uitleggen?

Gelukkig vatten de aanwezige teamgenoten de zaak goed op en werd besloten over te gaan tot de 'geen kwartier' tactiek. Mijn enige zorg was toen nog het wachten op de nog immer niet gearriveerde Hamid Ben Ali, die echter in het geheel niet meer zou komen opdagen. (Later bleek overigens dat hij zich wel degelijk naar de James Wattstraat begeven had, maar de ingang van het speellokaal niet had kunnen vinden.)

Zo stond het dus al snel 2-0, terwijl er nog geen stuk verzet was. Maar de jongens van het zevende kennen het woord opgeven gelukkig niet, er werd gestreden voor ieder veld!

Dat dit helaas niet altijd uitmondt in verpletterende scores moge duidelijk zijn. Michel en Maarten Haan konden juist niet tot winst komen, terwijl ondergetekende damewinst over het hoofd zag en een remise-achtig eindspel vakbekwaam tot verlies wist te voeren. Het enige lichtpunt was eigenlijk het spel

van Frans Oranje, die eerder op de dag nog in Wijk aan Zee gespeeld had en nu op pure wilskracht zijn tegenstander vernietigede. Voor het overige valt er niets dan ellende te melden: verliespartijen van Goudzwaard en Van der Klauw.

We zijn echter nog niet gedegradeerd en als we de koppies er bij houden hoeft dat ook helemaal niet te gebeuren.

We hebben de kansen nog in eigen hand.

De gedetailleerde uitslag:

Oosten Toren 2		- Caissa 7	
H. Nijssen	1	-	0
A. Bruinsma	0	- F. Oranje	1
J. Maas	1	- M. Ligtenstein	0
A. Vernooijen	1	- H. Ben Ali	0
A. Bruinsma	1	- F. Goudzwaard	0
L. Schreuders	$\frac{1}{2}$	- M. Haan	$\frac{1}{2}$
G. van Lanen	$\frac{1}{2}$	- F. Michel	$\frac{1}{2}$
B. van der Veen	$\frac{1}{2}$	- J. van der Klauw	$\frac{1}{2}$
	$\frac{6}{2}$		$\frac{2}{2}$

HET ZEVENDE HAALT VERNIETIGEND UIT

Mark Ligtenstein

Na de dramatische gang van zaken rond de wedstrijd tegen Oosten-Toren valt er eindelijk iets positiefs te melden. Vooraf hadden we van Jeroen te horen gekregen dat we nu toch wel in de gevarenzone beland waren, en dat winnen toch wel een must was. Dat lieten we ons geen twee maal zeggen en alras stond de stand 5-2 op het scorebord. Ik heb echter mijn twijfels of alles wel in de geest van het spel gebeurd is. Met name Aué had de noodzaak van te moeten winnen wel erg letterlijk opgevat. Allereerst door bezwaar te maken tegen de prijs van de koffie, dit alles op tamelijk doordringende toon, later door op weg naar het watercloset "per ongeluk" tegen het lichtknopje op te lopen, waardoor de speelzaal enige ogenblikken verduisterd was. Dit alles tot grote schrik van de mannen en vrouw van Landsmeer, die naar het Oranjehuis gekomen waren om voor hun laatste kans op promotie te vechten.

Het liep allemaal wat anders. Naast mij won Michel op vrij eenvoudige wijze. Dit is helaas de enige partij die ik enigszins heb kunnen volgen, omdat ik zelf in een mij totaal onbekend vaarwater terecht gekomen was; iets dat mij veel bedenktijd kostte, maar dat uiteindelijk bijzonder goed uitpakte. (Later hoorde ik van echte schakers dat het een Stonewall betrof, die ik wonder boven wonder goed behandeld had.)

Van de overige partijen kan ik alleen de uitslagen melden, waarbij ik met name de invallers Aué, Rijke en De Beurs wil bedanken. Rest mij nog te melden dat er één hangpartij is, die van De Heer. Ik denk dat dat remise kan worden, maar voor de uitslag maakt het gelukkig niet meer uit. Het zevende heeft nu dus 5 punten en heeft volgens statisticus Oomens nog maar 1 punt uit 2 wedstrijden nodig om zich veilig te mogen wanen. Het is niet bijzonder, maar gezien alle ellende rond het zevende toch een opsteker.

Caissa 7		-	Landsmeer 2
M. Ligtenstein	1	- 0	W. de Boer
F. Michel	1	- 0	R. Beenhakker
M. Aué	1	- 0	A. Swart
P. Rijke	0	- 1	H. Akkersdijk
M. Haan	0	- 1	Mw. J. Vos
H. de Heer	afg		L. Heemskerk
F. Goudzwaard	1	- 0	E. Lemaire
E. de Beurs	1	- 0	R. Keus

HET RCHTSTE

Frans Oranje

CAISSA 8 - VKVC 5: De overwinning is aan Jonanna: (20.12.1988)

Het blijft toch passen en meten met een paar teams. Ons 'Krukkenteam' CB doet zijn naam alle eer aan. Jammer, dat Cornelis Veenstra de griep had, maar dan ineens duikt Maarten B. Leuw weer op! (gelukkig zonder gebroken poot). Meeen aan het 3e bord! Raaboud Winkels heeft nog niet extern voor ons gespeeld. Ik zet hem op Cornelis' plaats aan bord 2. En Paul van de Graaf mag debuten in de SGA aan het 8e bord. Met de vertrouwde meesters Maurice Aué, Peter Rijke en ikzelf aan de borden 4, 5 en 1, ga je min of meer van start met 3 vaste punten. Raaboud dacht ik ook wel goed voor de winst, hoewel hij mij nog wel in spanning liet. Dan moet je dus hopen en bidden dat er nog een 1½ ergens vandaan komt of meer..... En waar ik tegen de Raadsheer al zo vurig naar verlangde is nu geschied: Jonanna Eymael heeft gewonnen!

Was de vorige wedstrijd aan Johannes van der Klauw: dit is de avond van Jonanna, als eerste: 1 - 0!

Paul zijn debuut levert helaas nog niets op, de truc is hem zo gauw mogelijk weer op te stellen: 1 - 1. Van der Klauw - helaas niet zijn succes in de Verheyhal herhalend - verliest ook: 1 - 2. Maarten weet een Dame te vangen maar neemt verkeerd terug, waardoor hij alsnog verliest: 1 - 3.

Radboud beantwoordt toch aan de gestelde verwachtingen 2 - 3 en ook Maurice en Peter doen hun plicht 4 - 3.

Ik heb de laatste tegenstander. Op de 11e zet verover ik een pion. Bij het afbreken (zet no 40) is die pion rijp voor Dame, hij kan niet meer gestopt tenzij een paard wordt geofferd en dan zal de a-pion ter Dame gaan. Het wordt zeker 5 - 3!

Oranje	afgebroken	(naschrift redactie: het is inmiddels
Winkels	1	inderdaad 5-3 geworden.)
Leuw B.	0	
Aué	1	
Rijke	1	
Eymael	1	
v.d. Klauw	0	
v.d. Graaf	0	

Caïssa 8 - Chaturanga 2

31 januari 1989

De ontmoeting met medekoploper Chaturanga werd met spanning tegemoet gezien. Niet alleen wisten we dat eerste bordspeler Otto Mix (ex Caïssa 1) voor Chaturanga meespeelde, maar ook was nog niet bekend wie in Caïssa 8 konden meespelen.

Ikzelf was de klos aan bord 1 en verloor rechtmatig van Otto. Cornelis Veenstra aan bord 2 deed het beter en remiseerde. Radboud Winkels aan bord 3 brak af en wist in de voortzetting niet meer dan remise te bereiken, wat hij bij de analyse ook als de meest waarschijnlijk uitslag had gevonden. Maurice Aué aan bord 4 wist de partij aan zich te trekken. Peter Rijke aan bord 5 bleef ook in remise steken evenals Johanna Eymael, hoewel sommigen meenden dat ze gewonnen stond. Zoon Emiel - van Johanna - had ik met toestemming van zijn moeder in laten vallen aan

bord 7. Te vroeg misschien, maar de ervaring telt ook. Paul Swirc aan bord 8 won, hoewel hij lang niet had geschaakt. Kennelijk toch niet verleerd. Het was de eerste keer dat C8 een matchpunt miste. Er zijn gelukkig nog 3 wedstrijden te spelen, en wie weet wat voor wonderen we nog verrichten!

Frans Oranje	0
Cornelis Veenstra	$\frac{1}{2}$
Radboud Winkels	$\frac{1}{2}$
Maurice Aué	1
Peter Rijke	$\frac{1}{2}$
Johanna Eymael	$\frac{1}{2}$
Emiel Eymael	0
Paul Swirc	1

(ingezonden mededeling)

THE INDIA COTTAGE (Indiaas) RESTAURANT

**Breng ons een bezoek om onze
authentieke Indiase Kerrie- en
Tandoori-maaltijden,
de lekkerste van de stad.
Traditionele Indiase gastvrijheid.**

Ceintuurbaan 111,
1072 EZ Amsterdam.
Tel.: 020 - 662 8873 /
71 08 09

ELKE DAG GEOPEND:

17.00 - 23.00 uur

bedrijfsleider: Bert Wijchgel

(aanbieding voor Caissaleden: t/m 7 april 1989 10% korting)

Massakamp tegen Memo zeer geslaagd

Robbert v/h Kaar

Het leek wel alsof Caïssa bezit nam van een tweede lokaal op dinsdag 27 december vorig jaar: zo'n drie dozijn Caïssianen bestormden de Lange Pier voor een een massakamp tegen aartsrivaal Memo. Het Oranjehuis dan wel een avond dicht, maar geschaakt zal er worden!

Het idee werd geboren in schaakhuis Gambit, waar de heren Petersma en Ballon -de voorzitters van beide verenigingen- de (schaak)wereld plegen te analyseren en van commentaar te voorzien. Hoewel er nog even aan getwijfeld werd of Caïssa er wel in zou slagen 30 spelers op te trommelen, bleek de belangstelling overweldigend: drie Caïssaleden konden zelfs niet opgesteld worden.

Na het onvermijdelijk geharrewar bij de indeling (zo moesten Petersma en Goldberg natuurlijk weer tegen elkaar) slaagden Ballon en schrijver dezes er toch in om in een soort van duet de vierenzestig(!) combattanten in slagorde op te stellen. Memo won, maar op andere wijze dan verwacht mocht worden: Caïssa haalde uit aan de hoge borden, maar de (zeer lange) staart was een duidelijk prooi voor Memo.

Tegen twaalf uur waren de rookwolken enigzins opgetrokken en kon de 'prijsuitreiking' plaatsvinden: voor vijf winnaars van beide verenigingen was er een imposante kerststol. Ik kan me herinneren dat Michel Grimminck en Diederik van Rappard aan onze kant met volle mond weggingen, terwijl naar ik meen Frans Roes zijn exemplaar probeerde te veilen.

Dit waren de combattanten

Ballon	van het Kaar	0-1
Straat	Nielen	rem
Bodicker	D. Smit	0-1
ten Hacken	C. de Vos	rem
van de Vegt	de l'Ecluse	1-0
Strijbis	Spelbrink	0-1
Repko	van Oosten	0-1
Dekker	Kamphuys	rem
Goldberg	Petersma	rem
van Tuyl	Wijchgel	rem

Toch wel leuk: uitslag aan de eerste 10 borden 3,5 - 6,5 !

Bolhuis	Paulis	1-0
Frederiks	P. Deken	rem
Marionneaux	Steemers	1-0
Theunissen	van Kleef	1-0
Vuurboom	van Rappard	0-1
ten Have	Zonjee	rem
Wallekers	Kuyper	1-0
Weyers	Roes	0-1
Moll	Starreveld	1-0
Nihuis	Ruhe	1-0
Hoogendijk	de Jager	1-0
T. Lith	Grimminck	0-1
van der Lek	Neidig	1-0
Fritschy	Koopmans	1-0

W. vd Vecht	Wolters	1-0
L. vd Vecht	Paula Deken	1-0
Redelaar	Rietveld	0-1
van de Ven	Louiszoon	1-0
Oosthout	Ligtenstein	1-0
Geest	Haan	0-1
van Staden	vd Klauw	1-0
Pley	P. Hofman	1-0
Einduitslag:		19,5 - 12,5

Aan het eerste bord speelde ik met wit tegen Ballon. Hij speelt al jaren aan het eerste bord van Memo 1, en staat bekend als moeilijk te verslaan. Ik neem aan dat hij in deze partij nog niet was gekomen van onze invasie.

van het Kaar - Ballon

1. e2-e4	e7-e5
2. Pg1-f3	Pb8-c6
3. Lf1-b5	g7-g6

Dit had ik hem wel eens eerder zien spelen. De zet werd - voorzover bekend - voor het eerst gespeeld in 1867 en is bepaald niet slecht. Zwart streeft naar een solide opstelling en wit moet maar zien door de muur heen te komen.

4. 0-0

De theorie geeft als de twee belangrijkste mogelijkheden: 4. c3 en 4. d4. Na mijn vierde zet gaat de opening over in de zogenaamde verbeterde Steinitz-verdediging (aldus Suetin).

4.	Lf8-g7
5. c2-c3	a7-a6
6. Lb5-a4	d7-d6
7. d2-d4	Lc8-d7
8. Lc1-g5	f7-f6

En nu zijn we uit de theorie, die voor wit op de achtste zet dxe5 en Tel aangeeft. Zwarts laatste zet lijkt mij niet goed vanwege de verzwakking van de diagonaal a2-g8. Overigens hadden we weer netjes kunnen terugkeren op de gebaande paden, als zwart niet f6 maar Pge7 of Lf6 had gespeeld. Wat een boekenwijsheid, zult u denken. Maar zo zie ik ook nog eens wat (voor mij net zo nieuw als voor u), en bovendien heb ik net in Boedapest een paar spotgoedkope schaakboeken gekocht (als u er nog eens bent: Nephadsereg 10, tweede verdieping) en die staan anders toch maar in de kast.

9. Lg5-e3	Pg8-h6
10. d4xe5	d6xe5
11. Pb1-a3	Ph6-f7

De verzwakking van de diagonaal a2-g8 begint zwart parten te spelen. Zo volgt op 11...0-0 12.Dd5+ Pf7 13.Tad1 met duidelijk voordeel voor wit.

12. Le3-c5 Lg7-f8

Geeft toe dat er problemen zijn. Beter lijkt 12...Pe7, waarna ik voor wit nog niet zo gauw iets duidelijk zie.

13. Lc5xf8 Ke8xf8

14. Pa3-c2 Pf7-d6

Ik vind dat maar niets, zo'n paard op d6. Die beesten horen niet op dat soort velden. Marcel Nielen en Ruud Roos zetten ze ook daar neer, en voor je het weet zet je nietsvermoedend een waardevol stuk op f5 of zo en dan blijkt dat geslagen te kunnen worden.

Het thema van de volgende zetten is duidelijk: wit wil met zijn paard naar d5, maar daartoe moet pion e4 verdedigd worden. Zwart probeert dat te verhinderen.

15. Dd1-d3 Pc6-e7

16. La4-b3

Hier dacht ik lang over na. Ik wil mijn loper graag behouden, maar moest de gevolgen van zwarts volgende zet doorrekenen. Het gedwongen pionoffer blijkt voldoende kansrijk te zijn.

16. Ld7-b5

17. c3-c4 Pd6xc4

18. Dd3-c3 Pc4-d6 er dreigde a4 met stukwinst

19. Tf1-d1 Ld7-c6?

Dit blijkt een ernstige fout te zijn. Toch is zwart ook bij andere voortzettingen in de problemen. In de analyse achteraf keken we vooral naar 19...Pc6, maar dan volgt 20. De3 (verhindert Le2) De7

21. a4 Lc4 22. Txd6! Lxb3 23. Txc6 met groot voordeel voor wit. De volgende zet van wit kwam voor zwart als een volstrekte verrassing.

20. Pf3xe5! f6xe5

21. Dc3xe5 Th8-g8

22. De5-f6+ Kf8-e8

23. Lb3xg8 Pe7xg8

24. Df6-g7 Pg8-e7

25. e4-e5

zwart geeft op

Maestro

Daan Smit

Na een verrassend succesvol verlopen Hoogovens-vierkamp in 1988 mocht ik het dit jaar in de meestergroep proberen tegen Langeweg, Ligterink en Riemersma. Handhaven is niet mogelijk in die groep; men promoveert als niet-meester bovendien zelden, zodat ik op zuiver statistische gronden niet optimistisch was. Tegen Ligterink leek de psychologische aanpak het meest kansrijk. De man weet zoveel van het Koningsindisch, dat die opening hem

mogelijk in slaap zou wiegen.

Ligterink - Smit

1. Pf3 Pf6, 2. c4 g6, 3. Pc3 Lf7, 4. e4 d6, 5. d4 0-0, 6. Le2 e5, 7. 0-0 Pc6, 8. d5 Pe7, 9. Pe1 Pd7, 10. Pd3 f5, 11. Ld2 Pf6, 12. f3 f4, 13. c5 g5 (beide spelers voeren hun eigen plan uit) 14. cxd6 cxd6, 15. Pf2 Pg6, 16. Dc2 Tf7, 17. Tfc1 a6 (een zwaktebod, maar 18. Pb5 is lastig) 18. a4 h5, 19. h3 Ph4, 20. a5 g4 (dit offer moet ooit toch eens) 21. hxg4 hxg4, 22. fxg4 Ld7 (hier was ook Ligterink uit de theorie, die overigens na 22...b5 wit de beste kansen belooft) 23. Pa4 Tc8 (er dreigde 24. Ta3 en 25. Tc3. Ik ging ruil van de passieve toren niet uit de weg) 24. Db3 Txc1, 25. Txc1 Lh6(!) Hier begon Ligterink, die tot nu toe 20 minuten gebruikt had, hevig na te denken. Zwarts zwartveldige loper promoveert van zorgenkindje tot king indien hij geen 26. Lf3 speelt, dacht ik. 26. Lf3 Lb5 geeft zwart comfortabel spel. 26. Pb6 Pxf2, 27. Kxf2 f3+, 28. Lxf3 Lxd2, 29. Th1 Lxa5, 30. Pxd7 Pxd7 (gebaseerd op de truc 31. Dxb7 en nu niet 31...Pc5 wegens 32. Th8+ en 33. Dxf7, maar 31...Lb6 met de dreiging 32...Txf3+ en 33...Df6+. Overigens zat ik hier nogal in tijdnood. 31. Th5 Lb6, 32. Ph3 Df6? (de amateur ziet de grote lijn niet meer. Sterker was 32...Ld4. 33. g5 Dd8 (tja) 34. Lg4 Pc5, 35. Dg3 Tg7, 36. Dh4 Kf7, 37. Th8 Dc7 en zwart gaf op wegens 38. Df2+ (1-0).

De partij tegen Langeweg had wat met dammen te maken.

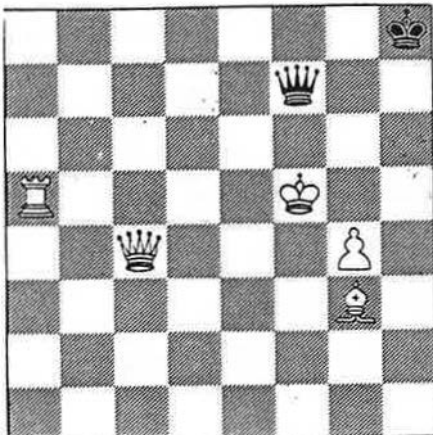
Smit - Langeweg

1. e4 c5, 2. Pf3 e6, 3. d3 Pc6, 4. g3 g6, 5. Lg2 Lg7, 6. 0-0 Pge7, 7. Pbd2 0-0, 8. Te1 d6, 9. Pf1 e5, 10. c3 d5(!), 11. Lg5 f6, 12. Le3 d4, 13. cxd4 cxd4, 14. Ld2 a5, 15. h4 Db6, 16. b3 Le6(?) 16...h5 ! sluit wits lange vleugel op) 17. De2 Tfc8, 18. Tec1 Pb4, 19. Txc8 Txc8, 20. Pe1 a4, 21. a3 Pc2, 22. Pxc2 Txc2, 23. bxa4 Db3 (nog steeds was h7-h5 sterker, hoewel zwart natuurlijk zeer goed staat) 24. h5 gxh5, 25. Dxh5 Pg6, 26. Df3 (terug naar huis. 26. Lh3 wikkelt af naar een verloren stelling) ...Db2, 27. Dd1 Lg4? (dit is te optimistisch) 28. Dxxg4 Dxa1, 29. De6+ Kh8, 30. De8+ Kh8, 31. Lb4 Dc1, 32. Lh3? (hier heb ik de damslag 32. Lxf8. Tc8, 33. Lxh6+ Txe8 en 34. Lxc1 niet gezien. Wit moet met twee lopers voor de toren kunnen winnen) ...Kg7, 33. Lxf8+ Pxf8, 34. De7+ Kg8, 35. Le6+ Pxe6, 36. Dxe6+ Kg7, 37. De7+ Kg8 en wit gaf schaak tot de 40e (remise).

Tegen Riemersma haalde ik een nul in een lijfvariant, waar hij hard doorheen liep. Een halfje uit drie (Amateur-drittelt) was ook de verwachtingsscore (0.48) tegen gemiddeld 2400. Langeweg won de groep door de beide anderen te kloppen.

COMBINEREN

Al eens eerder heeft de redactie van Caissanieuws een oproep gedaan, om aardige combinaties aan ons redactieadres op te sturen. Nooit iets van gehoord. Maar nu dan toch twee momenten, kijkt u mee.

Onder enorme publieke belangstelling speelde Bert Wijchgel met wit tegen Guido Royakkers.

Bert stond gewonnen. Maar de toren op a5 had hij beter niet kunnen nemen.

Met Df7 dwong Guido Bert pat(!) toe telaten.

Weinigen hebben Bert Wijchgel ooit zó beteuterd zien kijken.

Persoonlijk Kampioenschap

SGA 1989

DATA:

vrijdag 3 februari 18.45 uur
zaterdag 4 februari 12.30 uur
zaterdag 4 februari 19.00 uur
zondag 5 februari 12.30 uur

vrijdag 10 februari 19.00 uur
zaterdag 11 februari 12.30 uur
zondag 12 februari 12.30 uur

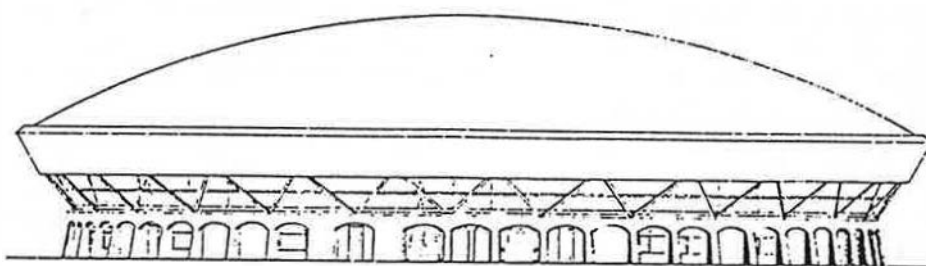
(1)

SPEELWIJZE:

7 ronden Zwitsers. Het speeltempo bedroeg 40 zetten in 2 uur, daarna werd de partij in 15 minuten uitgespeeld.

PLAATS:

Het toernooi werd gehouden in de Wethouder Verheijssporthal, Oranje Vrijstaatkade 27, Amsterdam.

Pim Zonjee

Als in het Ohratoernooi werd het persoonlijk kampioenschap van de Schaakbond Groot Amsterdam dit jaar gespeeld in vijf groepen. D.m.v. aanpassing der promotie- en degradatieregeling vorig jaar, kon dit jaar de E-groep worden toegevoegd. Als gevolg van minder promotie en meer degradatie waren de B- C- en D-groepen sterker bema(e)n(s)d dan in 1988. Er werd navenant over geklaagd; menig een werd door het gif der onderschatting onderuit gehaald.

De SGA-circulaire waarin het kampioenschap met zijn voorwaarden werd bekendgemaakt, verscheen kort nadat het 25 decembernummer van Caïssanieuws het Licht zag, zodat deze aankondiging niet die wijde bekendheid onder clubleden kon verwerven, die publikatie in dit stuk gelezen blad anders had opgeleverd. Derhalve dit jaar 50% minder Caïssadeelnemers in de A-groep, 68% minder in de B-groep en 29% minder in de C-groep. Oké, in D 1 deelnemer meer en in de nieuwe E-groep 2 deelnemers. Totaal 14 Caïssanen tegen 16 vorig jaar.

De Caïssavertegenwoordiger in de A-groep was Marcel Nielen die met 0 uit 3 begon, maar met $3\frac{1}{2}$ uit 4 eindigde, waaronder een prachtige, volgens Diederik van Rappard -die zoals U weet alle toernooipartijen van elke ronde volgt- 'bijna overcorrecte' partij tegen Piet van der Weide (2235), in extenso achter dit verslag.

Het kampioenschap werd een Amstelveense onderons.

De oud-Nieuwendammer Arno Bezemer (2165) -ook al winnaar van Eijgenbrood'88- en Menno Okkes (2291), afkomstig van Esgoo/Enschede, maar beiden tegenwoordig lid van Amstelveen, behaalden ieder $5\frac{1}{2}$ punt.

Terecht wilde men o.m. aan het Sonnema-Beerenburgersysteem geen beslissing ontnemen. Maar evenmin wilde men de f(r)ictie van vorig jaar, toen de A-groep ook al twee winnaars baarde, te weten Pieterse en Bertholee.

Een beslissing is van belang voor de vraag wiens naam wordt bijgegraveerd op de Crabbendamwisselbeker, maar meer nog wie deelneemt aan de voorronden van het

Nederlands Kampioenschap. Dit speelde in '88 weliswaar geen rol omdat Pieterse zich al had geplaatst, maar door afstand van het formele SGA-kampioenschap moest hij toen ook de beker aan zich laten voorbijgaan - meer dan een schoonheidsfout.

De beslissingsmatch over 2 partijen - en zonodig meerdere - zal worden gehouden op de vrijdagen 10 en 17 maart a.s. van 19.30 tot 23.30 uur in het speellokaal van de SC (Zukertort-)Amstelveen, (Sportcentrum) Uilenstede 100. Voorzitter Wouter Simonis verzekerde me dat men welkom is.

In de B-groep rechtvaardigde Diederik van Rappard zijn promotie van vorig jaar met een entree van 4 punten, reeds behaald na de 6e ronde. Hierdoor hing een geprolongeerde bevordering af van het resultaat van zijn partij tegen de Pionees Brugman in de laatste ronde. Het werd verlies. Maar ook handhaving van de man met de laagste rating (1692) in deze sterkere B-poule mag genoemd worden. Het best te spreken was ie geloof ik over zijn winst tegen Marjolijn Theunissen (1828) van Memo, in de 1e ronde. Nochtans achtte hij ook deze partij niet genoegzaam publicabel. Bescheidenheid siert de ridder.

In de C-groep werd hevig huisgehouden: 60% der deelnemers degradeerde, want behaalde niet het vereiste minimum aantal van 3 punten. Zelfs André Bach wist geen kans op promotie te scheppen: na de voorlaatste ronde stond hij op $3\frac{1}{2}$ punt.

Niemand echter mag klagen na kennisneming van hetgeen Joop Gijsbers in de 5e ronde overkwam tegen Monique van der Griendt(1733); he was visited by the worst of all blues, the saddest selfmate ever. Begrijpelijk dat hij in de zesde en de laatste ronde niet meer tot scoren kwam. Men zie het DIAGRAM, Joop heeft wit.

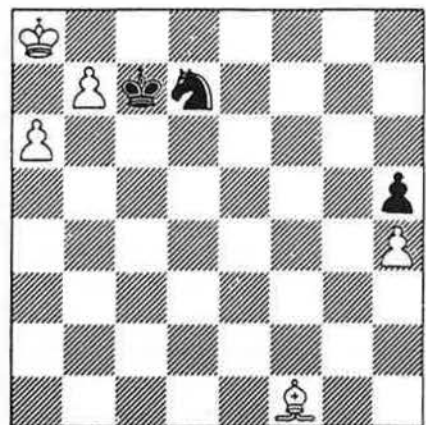
De heer Neidig had meer geluk met zijn (witte) dolle toren, in zijn partij tegen DOSser Wessel Coppes (1695). Door zijn toren permanent in de aanbieding te doen dwong de heer Neidig zijn tegenstander met zijn favoriete uitslag genoeg te nemen, zie DIAGRAM.2

Anjo Vlug leverde een keurige prestatie door zich als de man met de laagste rating in deze groep te handhaven.

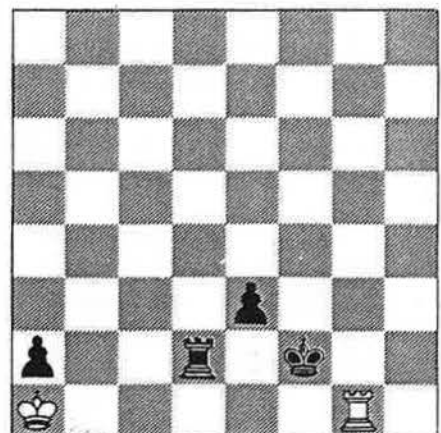
Ikzelf had in de week vóór het toernooi, bij het donorcentrum van het Rode Kruis, mij net op tijd van een excuus voorzien voor mijn score van $2\frac{1}{2}$ punt. Immers ik speelde met 20% minder bloed en dus met 20% minder zuurstof in de hersens en deed dan ook maar gewoon wat ik niet laten kon, terwijl mijn meeste opponenten juist lieten wat ze niet doen konden, dus wonnen.

Tweede diagram: 1. Tg2+! Kf3 2. Tg3+ Kf4 3. Tg4+ Ke5 4. Te4+ Kd5
5. Txe3 rem.o.v.v.zw.

In de D-groep gingen Wim de Heer met $4\frac{1}{2}$ en ongeslagen Dirk Wolters met 4 punten -waarvan 4 remises!- de laatste ronde in. Helaas, men verloor en promoveerde niet.

↑. a7 ?? Pb6 mat.

Daar zag het voor Jeroen Hoogenboom aanvankelijk wel naar uit.

Hij begon met 3 uit 3, waarvan het eerste punt uit een partij van 9 zetten: (Jeroen heeft wit) 1. e4 Pf6 2. e5 Pd5 3. Lc4 Pb6 4. Lb3 d6 5. Pf3 Lg4? 6. Lxf7 Kxf7 7. Pg5+ Kg8 8. Dxc4 h6? 9. De6 mat.

Het gebrek aan uitdaging in het eerste weekend zal de waakzaamheid in het laatste geen goed hebben gedaan, want in de laatste vier ronden kon slechts het halve punt uit een clubgenootremise met De Heer, worden veilig gesteld. Paul Gould scoorde regelmatig en handhaafde zich ruim.

Eric Verlinde echter zag zich door liefdesperikelen alle concentratie ontnomen en kwam een half punt te kort voor D-lname in '89.

In de nieuwe E-groep zagen we Elwin Osterwald met $3\frac{1}{2}$ uit 4 al op de poule-overwinning afstevnen, hij struikelde nochtans over de Joegoslaaf Milanic. Met $1\frac{1}{2}$ punt uit de laatste 2 ronden bracht hij zijn totaal op 5 punten en verzekerde zich daarmee van een plaats in de D-groep, en van enige banknoten. Mark Ligtenstein zette zijn eerste schreden op het toernooitrottoir hij links en rechts niet-steeds-correcte offers plengde en daaraan nog 3 punten overhield ook. Motto: wie nu niet offert zal later niet oogsten, ondernemend schaak versnelt het leerproces!

PERSOONLIJK SGA-KAMPIOENSCHAP 1989

NAAM	GROEP	PUNTEN	RATING sept. '88
Marcel NIELEN	A	$3\frac{1}{2}$ uit 7	2080
Diederik VAN RAPPARD	B	4 "	1692
André BACH	C	4 "	1769
Anjo VLUG	"	$3\frac{1}{2}$ "	1470
Pim ZONJEE	"	$2\frac{1}{2}$ "	1710
Joop GIJSBERS	"	$2\frac{1}{2}$ "	1641
dhr A. NEIDIG	"	2 "	1554
Wim DE HEER	D	$4\frac{1}{2}$ "	1518
Dirk WOLTERS	"	4 "	1575
Paul GOULD	"	4 "	1529
Jeroen HOOGENBOOM	"	$3\frac{1}{2}$ "	1558
Eric VERLINDE	"	$2\frac{1}{2}$ "	1522
Elwin OSTERWALD	E	5 "	1444
Mark LIGTENSTEIN	"	3 "	1390

Menno Okkes

Ontleend aan De Band van februari 1989.

Bezemer - Okkes, SGA-PK ronde 5, 10-2-89
 1 e4 e5 2 Pf3 Pc6 3 Lb5 a6 4 La4 Pf6 5
 0-0 Le7 6 Tel b5 7 Lb3 0-0 8 d4 d6 9
 c3 Lg4 10 Le3 exd4 11 cxd4 d5 12 e5 Pe4
 13 h3 Lh5 14 Pc3 Pxc3 15 bxc3 Pa5 16.
 Lc2 f5 17 exf5 Lxf6 18 a4 Pc4 19 axb5
 Pxe3 20 Txe3 axb5 21 Txa8 Dxa8 22 Db1
 Kh8 23 g4 Lf7 24 Lxh7 Te8 25 Txe8 Dxe8
 26 Ld3 c6 27 Kg2 g6 28 Dc1 Kg7 29 Df4
 Ld8 30 Pe5 La5 31 g5 De6 32 Dh4 Lxc3
 33 Dxb6 Kg8 34 Lxg6 Lxg6 35 Pxb6 Lxd4
 36 Df8 remise.

Arno Bezemer

Dit jaar kwam ik uit in groep A. Ik mikte natuurlijk op de eerste plaats en zo hopende, fietste ik naar de Weth. Verheij Sporthal.

Maar helaas, de hoop werd wanhoop.

Op vrijdag, de 1e ronde, verloor ik teleurstellend en op zaterdag was de concentratie geheel afwezig. Stukken wegblunderend kon ik partij na partij opgeven.

En om de wonden flink in te pekelen, kreeg ik zondag een gratis punt.

Een 'bye' heet zo iets; van, toe maar stakker, hier heb je een puntje.

En de dinsdag daarop, op de club, verging het mij niet anders, Han de L'Ecluse had geen enkel medelijden met mij.

Ik kon slechts hopen op herstel en liefst vóór vrijdag, de 5e ronde.

Maar die vrijdag stond mij een verrassing te wachten. Ik hoopte op een 'zwakke' tegenstadner, echter ... Zoals altijd kwam ik iets te laat en al loerend naar mijn mogelijke plaats, zag ik dat mijn tegenstander P. van der Weide moest zijn. Alleen hij zat alleen voor een bord te turen, welk nog keurig ongeschonden was. Als een soort sfinx zat hij te wachten op zijn tegenstander.

Ik wist bijna zeker dat zijn behaalde resultaat van 1 uit 4, hem beslist niet kon bevredigen, met zijn rating van 2235, en op papier de tweede sterkste speler van het veld, hunkerde hij naar eerherstel.

Kortom, we hunkerden allebei naar herstel, dat kon dus een leuke pot worden...

"Hallo, Marcel Nielen", "Aangenaam".

wit: Marcel Nielen zwart: P. van der Weide (voortaan Piet).

Staunton Gambiet

1. d4 f5

Rees de beslissende fout volgens

Piet.

2. e4 fxe4

3. Pc3 g6!?

een relatief onbekende zet en vermoedelijk ingegeven door Piets clubgenoot Perez Garcia. Ikzelf heb deze zet reeds verschillende malen, dus ik was niet geheel op onbekend terrein.

4. Pxe4 Lg7

Hier haakt Hardings 'Leningrader Dutch' reeds af, Taimanov nog niet.

5. h4 d5

6. Pg5 ...

En hier haakt Taimanov ook af, we zijn op onszelf aangewezen. Jammer!

6. ... Dd6

7. h5 Pc6

8. hxg6 hxg6

9. Txh8 Lxh8

10. c3 ...

Met de bedoeling Lb5 om de rokadestelling te gaan verzwakken.

10. ... e5

Piet meende 'nu of nooit'. Na rustig ontwikkelen zou wit e5 kunnen verhinderen en zwart staat niet zo best.

11. dxe5 Dxe5+

11. ... Pxe5 was beslist niet slecht.

12. Le3 Pf6

13. P1f3 De7

14. Lb5 Ld7

15. Dc2! ...

Nu is zwart in problemen. Door dit tempozetje krijgt wit een vreselijke aanval.

15. ... Lf5?!

Misschien had Piet lang moeten rokeren, met vage compensatie voor de pion, want het alternatief Lf5 is beslist niet aantrekkelijk.

16. Da4 Ld7

17. 0-0-0 ...

17. Dc2? Remise? Liever niet!

17. ... a6

Voorbereiding van de lange rokade.

18. Te1 ...

Nu staat zwart heel kritiek.

18. ... Kf8

18. ... 0-0-0? 19. Lxa6! en zwart staat heel slecht.

19. Ld4?! ...

Misschien was direct 19. Dh4! beter, bijv. 19. ... Lg7 20. Lxc6(Th1) Lxc6 21. Pe5! Le8 22. Ld4 Dd6 23. Pe6+ Kg8 24. Pxd7 Kxd7 25. Pg4 1-0

19. ... Dd6

I. 19. ... Dg7?? 20. Lf6 Dxf6 21. Ph7+ 1-0. II. 19. ... Dd8 20. Lxc6 bxc6 21. Dc2 Lf5 22. De2 met spoedige winst.

20. Pe5!! ...

Hoe moet Piet zijn stelling verdedigen?

20. ... Te8!

Misschien de minst slechte.

I. 20. ... Pxe5 21. Lxe5 Dc7 22. Dh4 Lg7 23. Lxd7 Dxd7 24. Lf6 Lxf6 25. Ph7+ 1-0.

II. 20. ... Pxd4 21. Lxd7 Pxd7 (21... b5 22. Dxd4 Pxd7 23. Pxd7+ 1-0) 22. Dxd7! 1-0.

III. 20. ... Pxd4 21. Lxd7 Pe4 en wit wint, bijv. 22. Pxe4 Dxe5 23. cxd4 Df4+ 24. Pd2 1-0.

IV. 20. ... Kg7 21. Pxd7 Dxd7 22. Lxc6 bxc6 (22. ... Dxc6 23. Lf6+ Dxf6 24. Dd7+ Kg8 25. Dh7+ etc. 1-0.) 23. Lxf6 Kxf6 24. Df4+ en zwart kan de

aanval niet afslaan.

21. Pxd6+ Kg7

22. Txe8 axb5

Nu staan er drie witte stukken in. Piet moet gedacht hebben: dit kan niet fout gaan. Alternatieven:

Ia. 22. ... Kxg6, bijv. 23. Ld3+ Lf5 (23. ... Pe4 24. Pxe4 1-0) 24. Lxf5+ Kxg5 25. Txxh8 1-0.

Ib. 22. ... Kxg6 23. Ld3+ Kg7 24. Txxh8 Df4+ 25. Kb1 Kxxh8 26. Lxf6 Dxf6 27. Dh4+ Kg8 28. Lh7+ Kf8 29. Pe6+ Ke7 30. Df6+ Kxf6 31. Pxc7 Ke5 32. Lg8 enz. 1-0.

II. 22. ... Lxe8 23. Lxc6 Lxg6 (23. ... Lxc6? 24. Dc2 of 23. ... bxc6 24. Le5! Dd7 25. Ph8 Df5 26. Lf6 Kxf6 27. Pf3 1-0) 24. Lxe8 Df4+ 25. Le3 etc. en wit staat beter, maar deze vraiant lijkt toch het beste voor zwart.

23. Lxf6! ...

En nustaan er vier stukken in. Piet zei dat deze zet hem ontschoten was en dan met name de gevolgen. Ik vertelde hem maar niet wat mij allemaal ontschoten was.

23. ... Kxg6

Of 23. ... Kxf6 24. Dh4 Bijv. Kxg6 25. Tg8+ Lg7 26. Dh7+ Kg5 27. Txxg7 1-0, of 23. ... Dxf6 24. Dh4 Kxg6 25. Tg8+ Kf5 26. Dh3 Ke5 27. Dxxh8 1-0.

24. Tg8+ Kf5?

24. ... Kxf6 25. Dh4 1-0

25. Dc2+ Kxf6

26 Dg6+

1 - 0

Prof. Van Huls doceert

VANUIT ANTWERPEN

Nadat de eerste partij tussen Timman en Portisch in een voor Jan gunstige stelling was afgebroken, begaf ik mij, gebruik makend van mijn 65+ treinkaart, op woensdag 1 februari, naar Antwerpen om de tweede partij te volgen.

Aankomend aan Antwerpen Centraal vroeg ik de weg naar het Parkhotel aan een betrouwbaar uitzijende Belg. Z'n antwoord: "Ge loopt naar het

eerste stoplicht, dan gaat ge linksaf en dan is 't nog een kwartierke". Aldus gedaan.

Maar na een kwartier geen Parkhotel. Dus weer gevraagd. Antwoord: "Ge loopt in de goede richting, maar 't is nog zeker een kwartierke gaans".

Weer zo tien minuten gelopen.

Toen een vrouw aangeklampt. Heel vriendelijk zei ze: "Ge zijt op de goede weg, maar het is nog wel een kwartierke!".

Na 20 minuten zag ik een man, orthodox-Joods gekleed in 't zwart met dito baard. Ik begroette hem met 'Sjaloom' en vroeg naar het Parkhotel. Hij dacht diepzinnig na, zei dat ik de weg moest vervolgen tot het vierde stoplicht, daarna rechtsaf en dan was ik bij 't Parkhotel. En zo kwam ik er, na één uur en tien minuten gelopen te hebben.

Het Parkhotel is uiterst luxe, evenals de prijzen aan de bar.

In de prachtige speelzaal, waar de kampvechters juist begonnen waren, keken nog geen 20 mensen naar hun verrichtingen.

De Caro-Kann verliep langs rustige banen en de eerste uren gebeurde er weinig. Toen ging ik naar de commentaarzaal; daar gaf de Belgische meester Meulders zijn mening over de partij: voorlopig niets te beleven.

In overleg met de (schaarse) aanwezigen werd toen besloten de afgebroken stelling uit de eerste partij te analyseren. Ik hoorde zeggen, dat Sosonko van mening was dat Portisch de partij niet verder zou spelen; hij zou direct opgeven. Czom, de secondant van Portisch, zei: "De partij wordt absoluut remise". Hort en Andersen, de secondanten van Timman, meenden dat Jan inderdaad veel beter stond, maar dat de partij nog lang niet gewonnen was.

Ieder weet nu de uitslag: remise na 104 zetten.

Intussen had Timman in de aan de gang zijnde (tweede) partij, gebruik gemaakt van enkele kleine onnauwkeurigheden van de Hongaar. En even later was de algemene opinie: Timman gaat winnen; na dameruil was de zaak bekeken.

Maar Timman ruilde de dames niet, en Portisch sleepte een half puntje uit het vuur. Diep teleurgesteld ging ik weer weg.

Gelukkig had de Nederlandse arbiter Geurt Ghijsen mij gezegd dat vlakbij het hotel de tram (metro) stond, die mij naar 't station kon brengen. Bij de bestuurder kocht ik een kaartje; hij zei: "U moet het eerst ontwaarden". (afstempelen!).

Ik besloot opnieuw naar Antwerpen te gaan om de vijfde partij te zien.

Zou Timman de inmiddels opgelopen achterstand ongedaan kunnen maken?

Na de Pf3-opening van Portisch speelde Timman een verdediging die door de experts aldaar als 'iets minder gunstig voor zwart' werd beoordeeld.

Ik weet uiteraard niet of zij gelijk hebben, maar er werd wel aan toegevoegd, dat Timman deze verdediging met zijn beide secondanten natuurlijk grondig had geanalyseerd. Hoe het zij, Portisch kreeg fraai spel: zijn pionnen stormden naar voren; na 4 zetten al: e4, d4 en c4, later gevolgd door b4 en f4.

Na een paar uur spelen beheerste wit 75% van het bord. Vooral de pionnenphalanx: h2, g3, f4, e5, d6 (vrijpion!) was indrukwekkend en angstaanjagend, vooral toen zich ook nog een loper op c6 plantte.

In de commentaarzaal en in de perskamer was de spanning om te snijden.

Hort, die toch al moeilijk zijn emoties kan verbergen, liep rond met een

gezicht als een donderwolk; Anderen was meer beheerst, maar z'n blik was uiterst somber. Een Belgisch journalist was de eerste die het durfde uit te spreken: Timman staat hopeloos.

Later zou Timman verklaren dat hijzelf zeker niet zó somber was.

Intussen kreeg ik de indruk, dat enkele journalisten reeds bezig waren met een 'rouwartikel' voor Timman te schrijven, ongetwijfeld met de koppen: 'Timman uitgeschakeld', of, 'Portisch deelt de genadeklap uit', of, 'Portisch had aan 5 partijen genoeg', of, 'Timman mag weer drie jaar wachten', enz., enz.

Toen gebeurde een wonder, waar niemand meer op had durven hopen.

Portisch schoof zijn b-pion naar b6. Had hij het anders kunnen doen? Ik weet het niet: de grootmeesters moeten het maar uitmaken.

Timman pakte eerst de witte loper op c6, liet de b-pion rustig doorlopen, offerde toen een toren tegen deze pion, en daar Portisch al een kwaliteit in de onderneming had geïnvesteerd, was de zaak materieel weer in evenwicht, maar wel met groot ruimtelijk voordeel voor Timman. (voor de goede orde: Timman offerde een kwaliteit tegen de b-pion, red.).

De uiterst professionele wijze waarop hij de sterk aangeslagen Hongaar, die enkele zwakke zetten deed, tot overgave dwong, oogstte allereergewen bewondering.

Ik ben benieuwd of de Vlaamse journalist gelijk had, die geestig opmerkte:

"Timman stond al met negen van zijn tien tenen in het graf!". Of was de superieure stelling van Portisch toch een geval van 'optisch bedrog'?

Bij de laatste partij was ik niet aanwezig; daar moeten enkele andere clubleden maar over vertellen. Bij het naspelen ervan kreeg ik de indruk: dit is een 'creatio ex nihilo', een 'schepping uit het niets'.

Timman creëerde een winststelling uit een stand die volgens alle experts 'potremise' was.

En nu, in oktober Timman tegen Spielman in Londen.

Ligt hier niet een taak voor onze clubgenoot Hans Dirks, om met zijn reisbureau een voor Caissaleden betaalbare reis te organiseren, een 'weekendje Londen'?

De ongelukkige zucht om een partij 'vanuit de opening' te winnen, kwam mij de afgelopen weken duur te staan. Drie nullen op rij! Gelukkig stelde de sympathieke jongeman Eric Verlinde mij in staat mijn reputatie weer wat op te vijzelen. wit: J. van Hulst zwart: Eric Verlinde.

1. e4 Pf6
2. e5 Pd5
3. c4 Pb6
4. c5 Pd5
5. Lc4 e6
6. Pc3 Pxc3
7. dxc3 Lxc5?

Dit is niet het beste; de pion op c5 loopt niet weg, zodat zwart beter een ontwikkelingszet kan doen.

8. Dg4 Lf8

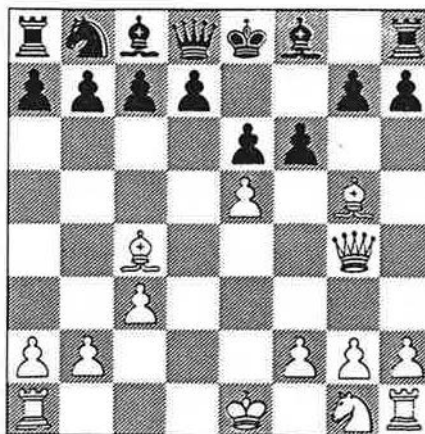
Ook dit is niet zo sterk, maar zwart wil in ieder geval de gewonnen pion behouden.

9. Lg5 ...

Objectief gezien niet het beste; wit speculeert erop dat zwart niet voor de derde maal zijn loper wil spelen. Toch is 9. .. Le7 het beste, gevolgd door 10. Lxe7 Dxe7 11. Dxc7 en dan Df8!, en er is niets aan de hand. Beter dan 9. Lg5 is Lf4. De voorsprong in ont-

wikkeling is een pion waard

9. ... f6??

Nu gaat geforceerd de dame verloren.

10. exf6 gxf6
11. Dh5+ Ke7
12. Lxf6! Kxf6
13. Dh4+

Afgelopen. Zwart geeft het op.

CURIOSA

Vragen staat vrij(?)

door p. deken

In Cn. 310, blz. 22, zag ik de volgende tekst in de engelse taal: 'Everything you always wanted to know about chess, but were afraid to ask for'.

Engels (de taal, red,) verhoudt zich tot de gewone spreektaal als bint tot de aardappel; ongeschikt voor de dis.

De bint is 'uitgevonden' door 'n friese schoolmeester en daar het oud-engels veel weg heeft van oud-fries is er aanleiding om te veronderstellen dat het engels ook door een friese schoolmeester is bedacht; ongeschikt voor de spraak.

Hoewel ik betwijfel of het wel mag, zal ik proberen bovenstaande tekst om te zetten in het neder-lands, daar staat dan: 'alles over schaken dat je altijd hebt willen weten, maar nooit durven vragen'.

Engels heeft heden zo'n functie als 't latijn in de Middeleeuwen. Is het een vaststelling of een voorschrift? Zo van: dat heb je maar te willen weten en dat is het antwoord.

Leo Oomens heeft prima antwoorden gegeven. Maar niet op mijn vragen. Volgens het goed nederlandse 'vragen staat vrij', zal ik, sancties riskerend, u toch maar mijn vragen voorleggen.

1. De tijd.

Hoger op de ladder en/of bij C1-spelers zie je een tijdgebruik dat me erg puzzelt. (nieuw-engels, betekent bezighouden, voor een raadsel stellen, red.). Je hebt beiden 105 minuten voor 40 zetten.

Dat is $2\frac{1}{2}$ minuut per zet. Rijkelijk veel, lijkt me.

Maar dan zit je tegenstander tegenover je stil te zitten. Na 1 uur vijftien zetten. Na $1\frac{1}{2}$ uur twintig zetten, tot 5 minuten voor de laatste tien zetten.

Dan wordt het plots een echte schaker die zijn stukken verzet.

Hadden we dan niet beter meteen kunnen gaan snelschaken?, dan hadden we meerdere partijen kunnen spelen.

Maar wat hebben ze al die tijd gedaan? Ze denken, zult u zeggen. Welnee; denken is een emotioneel gebeuren. Dat kan niet aan het schaakbord. Dat geeft teveel commotie.

Ik weet wel, dat men stilzitten denken noemt, maar ik weet ook hoe dat gekomen is.

De beeldhouwer Rodin, -in zijn verachting voor dichters, waarvan hij vond dat ze te weinig deden; bijvoorbeeld:

dik en rond als kogels
lig ik op bed te hijgen
zo vet ben ik

Dat zijn vijftien woordjes en daar vulden ze dan een heel A4-tje mee, - Rodin hield een beeld van een stilzittende figuur, die hij 'de dichter' noemde. De gegoede burger, aan wie de denkemotie niet gegeven is, herkende zich daar in en noemde het beeld 'de denker'.

Sindsdien heet stilzitten denken.

Enige tijd geleden stond er in Schaakend Nederland een rubriek 'leer van de grootmeesters'.

Daarin werden de 'gedachten' van de grootmeester bij de zet zelf afgedrukt. Wat daar stond en waarvoor ze minuten-

lang hadden stilgezeten, was in enkele seconden te zeggen geweest. Het waren altijd dingen die je al of niet kon zien. Ja, bij schaken moet je goed kijken, dat is bekend. Zolang zo'n persoon niet hijgend en snuivend achter het bord zit, denkt ie niet. Maar wat doet ie dan? En waarom in zo'n rare tijdcurve? Niet netjes verdeeld; gewoon $2\frac{1}{2}$ minuut per zet?

2. De rokade.

Schaken leerde ik o.a. uit een boek waarin de schrijver liet zien hoe je in diverse openingen binnen 9 zetten kon roken en de torens met elkaar verbinden. Nergens, in geen enkel boek heb ik ooit gevonden: 'wacht zolang mogelijk met roken, of rokeer liever helemaal niet', of, 'eerst aanvallen en dan pas roken'.

Toch is dat wat ik steeds zie gebeuren. Ze staan al met dame, paarden en lopers op je lip, terwijl hun koning midden op de onderste rij staat en tenminste één toren buitenspel.

Ik win wel eens van zulke lui. En dan zeggen ze: 'je deed niks'. Ik deed niks? Ik was drukdoende mijn stukken van de onderste rij te krijgen en m'n torens te verbinden. Bovendien moest ik een oog op c4, e5 en d6 houden. Normaal doe ik daar volgens het boek 9 zetten over en ga ik op de 10e zet aanvallen. Maar met al die stukken voor je neus, waar je toch op moet letten; ze zetten je zo mat of pikken je een stuk af, -duurt 't allemaak veel langer, soms wel 20 zetten. Dat is hun schuld, niet de mijne.

Tegen die tijd zitten ze dan in tijdnood en hoef ik niet veel meer te doen, en win ik soms.

Mijn vraag is:

waarom niet volgens het boekje snel gerokeerd en waarom eerst aanvallen en dan pas roken?

Dat is wat ik altijd al over het schaken heb willen weten.

Judit-jes 7

De Albert Cuypmarkt speelt in het Nederlandse schaakleven 'n belangrijke rol. Immers de grootste 'man' uit de geschiedenis van onze bond was de marktkoopvrouw Fenny Heemskerk. Vandaar de regels hiernaast als eerbetoon aan onze Fenny en aan onze onvolprezen Albert Cuyp.

J. Starreveld

Op de Albert Cuypmarkt

Wie konstant stukken kado wil geven
hoeft per-sé niet duur te leven
Op de markt is je gulden 'n daalder waard
je hebt voor een piek 'n prachtig paard
En bijvoorbeeld een goeie loper
is daar 'n stuk goedkoper
van pionnen kun je 'n tweetal halen
en hoef je maar eentje te betalen
voor een knaak 'n krachtige toren
kwaliteit gaat nooit verloren
tot slot op vrijdag in de reclame
voor 'n joet, de hele dure dame

'Ik mag dan wel afkeuren wat gij zegt, nochtans zal ik tot de dood erop volgt, uw recht verdedigen het te zeggen.' (toegeschreven aan Voltaire)

schaken in Perzië en Iran

BERICHTEN UIT DE MIDDELEEUWEN

Pim Zonjee

Hoe het schrikbewind in Iran denkt over vrijheid van meningsuiting, is ons inmiddels wel genoegzaam ingepeperd, en dat men er 'n groot aantal vrijheden evenmin kan genieten, is evenzeer bekend.

Maar hoe zit het eigenlijk met de vrijheid om een partij schaak te spelen?

Bezien we deze vraag tegen de achtergrond van de schaakgeschiedenis in het oude Perzië en van het oordeel dat een schoonvader van de profeet Mohammed (570 - 632) in zijn tijd over het spel had.

Ik citeer hieromtrent Hans Ree's 'In den eersten stoot pat'.

"(...) Het schaakspel was in Perzië zeer kort na zijn ontstaan (omstreeks 600) uit India doorgedrongen, maar kwam pas tot grote ontwikkeling na de verovering door de Arabieren (omstreeks 650), die het onmiddellijk overnamen en tot een hoogte brachten die later in Europa pas in de 18e of 19e eeuw werd bereikt. Evenals in de Europese middeleeuwen, toen bezorgde kerkvaders het schaakspel geregeld verboden, rees in de mohammedaanse wereld de vraag of de beoefening in overeenstemming kon worden gebracht met de religieuze voorschriften. Dat de vorm die in India nog wel werd toegepast, waarbij door het gooien van dobbelstenen werd bepaald met welk stuk gespeeld moest worden, de Profeet een gruwel zou zijn geweest, was duidelijk genoeg. (Sura 5, vers 90: 'O gij, die gelooft, wijn en kansspelen en afgodsbeelden en lotspijlen zijn slechts een gruwel van Satans makelij. Laat ze achterwege opdat gij zult welvaren.' P.Z.)

In overeenstemming met het verbod op het maken van afbeeldingen moesten de stukken eenvoudig en symbolisch gehouden worden, en dan was er nog het woord uit de koran dat zegt dat het vermaak van een man zich dient te beperken tot zijn paard, zijn boog en zijn vrouwen.

(Sura 3, vers 14: 'Schoonschijnend is voor de mensen gemaakt de liefde tot de begeerlijkheden, zoals vrouwen en zonen en stapels van goud en zilver en welgemerkte paarden en kuddedieren en akkerland. Dat is de bate van het huidige leven. Maar Allah, tot Hem is de schone inkeer.' P.Z.)

Van de kalief Omar ben al-Chattab, de schoonvader van Mohammed, wordt verteld dat hij de knoop doorhakte door op te merken dat het schaakspel met oorlog te maken had, zodat er niets kwaads in kon schuilen, en deze opvatting heeft overwonnen. Niet als ijdel vermaak, maar als voorbereiding op de oorlog en als oefening van het verstand in het algemeen, kon het schaken door de gelovigen naar hartelust beoefend worden.

Onder het mecenaat van de kaliefen organiseerden de Arabieren toernooien en blindsimultaanvoorstellingen, ze schreven handleidingen over openingen en eindspelen, componeerden problemen. Haroen al-Rasjid verleende stipendia aan sterke spelers en vele schaakmeesters werden aan de hoven van zijn opvolgers als gunsteling onderhouden.

De beroemdste van hen was de historicus en dichter al-Soeli, wiens spel mooier was dan de tuinen van de kalief en alle wonderen van de wereld.

Hij schreef over de positionele fundamenten van het spel en is daarom wel de Steinitz van de Arabische wereld genoemd, waar hij nog eeuwen na zijn dood als de sterkste speler aller tijden gold.

Zijn einde is dat van een waar schaakkampioen. In ongenade gevallen aan het hof moest hij vluchten van Bagdad naar Basra, waar hij, opgejaagd en in bittere armoede, in 946 stierf. Zijn dood markeert het einde van de gouden tijd van het mohammedaanse schaak.

'Het licht van het oosters kalifaat,' schrijft Murray, (de Engelse oriëntalist H.J.R. Murray, auteur van het standaardwerk History of Chess. P.Z.)

'flakkerde uit en het centrum van het mohammedaanse leven bewoog zich naar elders.' Vanaf nu is Europa het centrum van de schaakwereld."

Aldus Hans Ree in zijn kostelijke bundel schaakverhalen onder de titel

'In den eersten stoot pat' uitgegeven door Meulenhof, Amsterdam.

Toen in 1979 de sjah Mohammed Reza Pehlewi werd gedwongen de troon die hij sinds 1941 had bezet, te verlaten, kwam daarmee ook een eind aan de z.g. witte revolutie van 1963 - een poging van de sindsdien met volledige macht beklede sjah (spreek uit sjach, vgl. Schach en schaak), om de door de islam gedomineerde samenleving in westerse zin te moderniseren.

De islamitische (zwarte) revolutie van 1979 beoogde deze ontwikkeling te keren en om te buigen naar een islamitisch fundamentalistische maatschappij.

Aanvankelijk was er sprake van een coalitie van anti-sjah gezinde politieke partijen en de shi'itische geestelijkheid.

Al spoedig echter bleek de revolutie, zoals dat heet, haar eigen kinderen te verslinden en kwamen de belangrijke staatsfuncties in handen van de religieuze mullahmafia onder leiding van godfather ayADOLFah Khomeini. De burgercoalitiegeenoten werden de een na de ander als 'dissidenten' gearresteerd, al dan niet gemarteld en al dan niet aan hoogwerkers, opgehangen.

De laatste politici die aldus bejegend werden, waren die van de communistische Tudeh-partij die alles hadden goedgekeurd totdat ze zelf werden opgehaald.

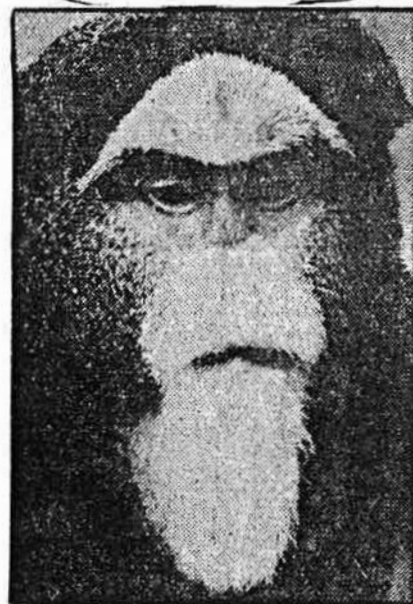
In deze sfeer van totalitair staatsterrorisme onder leiding van de beestelijk leider Khomeini gebeurde wat in dergelijke staten altijd gebeurt: big brother overheid gaat zich met van alles bemoeien. Ook met het schaakspel, immers een strijd tussen de witte en de zwarte sjah, dat kon natuurlijk niet.

De imam Khomeini - the Satan versus Rushdie - had natuurlijk meer verstand van de liquidatie van mensen dan die van schaakkoningen, meer van kinderen de mijnen velden insturen dan van pionnen de vijandelijke stellingen, om te begrijpen dat het schaakspel de beste, want minst schadelijke vorm van geweld is.

Wellicht gelouterd door de miljoen Iraanse doden en verminkten in de Iraaks-Iraanse oorlog, hebben kennelijk ook de hotemetoteleslami voor deze hoedanigheid van het schaak oog gekregen, want ze hebben vorig jaar het verbod op het spelen van schaak (en van bepaalde muziekinstrumenten!) ingetrokken.

Nu nog de intrekking van het verbod van het vrije woord (zie het Parool-citaat bij de foto van de baardloze Roel van Duijn) en we zullen vermoedelijk kunnen concluderen dat de ayatollah, die meer dan wie ook de islam heeft kwaad gedaan, moet zijn heengegaan.

Rush or die!

De Brazza-aap uit de Stanley Park dierentuin in Vancouver en Qom.

Het werd tijd voor een daad, vond Groen Amsterdammer Roel van Duijn. En hij liet zijn baard afscheren. Het Amsterdams gemeenteraadslid, baardig geweest sinds hij daarvoor genegd haar had, protesteerde hiermee tegen de oproep van ayatollah Khomeiny om de schrijver Salman Rushdie te vermoorden. In een brief aan de ayatollah schrijft Van Duijn: "Tot de dag dat u of uw opvolger het vrije woord weer respecteert, zal ik mij blijven scheren, bij wijze van ochtendgebed voor de verdraagzaamheid."

DE BAND

20E JAARGANG NUMMER 152 FEBRUARI 1989

CLUBPROFIEL

CAISSA

Eric Boelens

Het is dinsdagavond. Clubavond bij Caissa. Ik ben op bezoek om wat informatie te vergaren. Ik heb een paar gesprekjes. Met Errit Petersma, voorzitter. Met Jeroen Hoogenboom, redakteur van Caissanieuws. De gesprekjes zijn kort, omdat de romps van mijn verhaal, de geschiedenis van Caissa, mij door Petersma zal worden toegestuurd, terwijl veel andere gegevens uit het voortreffelijke Caissanieuws zijn op te diepen. De clubsfeer echter kan ik slechts op de clubavond proeven.

"Caissa is een van de gezelligste clubs van Amsterdam," zegt Petersma, en ik denk dat hij gelijk heeft. Er is een grote gemiddelde opkomst (85 man), en je zit lekker dicht op elkaar gepakt. Er heerst een goede clubsfeer, en ook buiten de club gaat men met elkaar om. Bijvoorbeeld in subclubjes waarin wordt gekeerd of gevoetbald. Verschillen in schaakniveau leiden niet tot capsones. Iedereen gaat vriendschappelijk met elkaar om. Na afloop van de schaakpartijen kan men tot half één in het clublokaal blijven rondhangen. Daarna spoeden zich enkele tientallen Caissianen vaak nog naar het nabijgelegen café Quibus. Ook Gambit is populair, het schaakcafé waar veel Memoloden komen. Vorig jaar werd tegen Memo trouwens een vriendschapstoernooi gespeeld. Over gezelligheid gesproken. Hoewel, Caissa verloor met 12,5-19,5. Een vergelijkbaar toernooi tegen De Raadsheer werd gelukkig met 19-4 gewonnen.

Caissa is voortgekomen uit een fusie van de schaakclubs Amsterdam-Zuid en De Vondelbrug. De Vondelbrug was een jonge kleine club. Amsterdam-Zuid dateerde van 1934 en zag haar ledental ernstig slinken. Na de samensmelting is de oprichtingsdatum van Caissa vastgesteld op 1 mei 1951. De eerste jaren speelde Caissa in de Amsterdamse Schaakbond (ASB), maar na de scheuring in 1955 (de ASB scheidde zich af van de KNSB, voornamelijk om financiële redenen) kozen de clubleden unaniem voor de nieuwe Hoofdstedelijke Schaakbond (HS). Zo bleef Caissa in de KNSB. Op 25 maart 1969 werd de Schaakbond Groot Amsterdam (SGA) geboren, een fusie van ASB en HS.

Na de jaren vijftig en zestig is het aantal clubleden gestaag gestegen. In oktober 1971 werd voor het eerst een aantal van 50 leden genoteerd. Vijf jaar later, toen Caissa het 25-jarig jubileum vierde, waren er 81 leden. Nu telt ze 135 leden, onderverdeeld in senioren (135) en aspiranten (10 jeugdleden dus).

Niemand heeft zoveel voor Caissa gedaan als W. Eijgenbrood (1914-1984). In mei 1953 nam hij de clubkrant, toen nog Caissa Maandblad geheten qua redactie, productie en verspreiding in handen. Welhaast in zijn eentje verzorgde hij de nummers 9 tot en met 273 (nu zitten we bij 310). In februari 1955 werd het blad Caissa Nieuws gedoopt. Meer dan 25 jaar was Eijgenbrood wedstrijdleider. De laatste 12 jaar (tot

sept. 1983) was hij tevens secretaris van de club. Vooral door zijn inspanning speelt Caissa sinds het seizoen 1960-1961, dus ook alweer 25 jaar, volgens het systeem Keijzer.

Naar deze imposante Caissiaan is dan ook het in 1987 van start gegane en jaarlijks terugkerende Eijgenbroodtoernooi genoemd, een toernooi dat door een aantal eigenaardigheden opvalt. Het is een weekendtoernooi, waarin 6 partijen gespeeld moeten worden van normale speellengte. Het wordt gespeeld in dat weekend in september, waarin de klok een uur wordt teruggedraaid naar de wintertijd. Waardoor het toernooi iets minder vermoeiend wordt: je kunt op zondag een uurtje langer uitslapen. Bovendien kunnen slechts schakers meedoen met een rating die lager is dan 2150. Een toernooi voor de gewone schaker dus, waarin toch aardige prijzen te verdienen vallen (hoofdprijs f. 500.00). Gezien de belangstelling in 1987 (150 man) en 1988 (140 man, ondanks de Olympische Spelen op de TV) behoort dit toernooi tot een van de grootste en (eigen ervaring) een van de (alweer) gezelligste van Amsterdam.

Caissa is een van de grootste clubs van Amsterdam. Haar eerste team komt uit in de derde klasse KNSB. Daarnaast heeft ze een team in de promotieklasse, twee teams in de tweede klasse SGA, één team in de derde, en twee teams in de vierde klasse SGA. Er is een jeugdafdeling, maar het aantal jeugdspelers is bepaald niet meer wat het geweest is. Er kwijt hier iets.

Wat niet kwijt is het clubblad: Caissanieuws. Dat ziet er zeer verzorgd uit. Het heeft een magazineformaat en verschijnt zes maal per jaar. De redactie is sinds september 1987 in handen van Jeroen Hoogenboom, die ook al een belangrijke rol speelt bij de organisatie van het Eijgenbroodtoernooi. Hoogenboom kan rekenen op een groep van 8 vaste medewerkers. Het blad munt uit door uitgebreide teamverslagen (8 teams) en partijbesprekingen. Met name de verrichtingen van het eerste team worden gedetailleerd en op spirituele wijze verslagen door Errit Petersma. Een interessante rubriek is Prof. Van Hulst doceert.

De meeste van de 135 leden van Caissa komen uit de Pijp, Oud en Nieuw Zuid, en de Jordaan. Overigens uit heel Amsterdam. Tot de topspelers behoren Rik Lith (nationaal meester, clubkampioen 1988), Marcel Nielen, Robbert van het Kaar, Micha Leuw, en Daan Sait. Deze namen kun je ook regelmatig tamelijk hoog in toernooiuitslagen aantreffen. Daarnaast mag de club zich verheugen in de belangstelling van enkele bekende politici: Pelle Mug (PvdA), Roel van Duijn (De Groenen), en Prof. J. van Hulst (CDA). De 'oudste' leden zijn diezelfde prof. Van Hulst, en de heren A. Meidig en M. Memmes. Alle drie zijn ze in het bezit van een 50-jaar-KNSB-speldje. Met excuses aan de overige 120 leden, niet allen kunnen genoemd worden. Ter vervollediging van dit profiel hieronder wat fragmenten uit het clubblad van Caissa.

RONDEVERSLAG 15 van 20 december 1986
na 3 januari (afgebroken partijen)

Royakkers	- Leuw M.	1	0 - 1
Kaar v.h.	- Dirks	1	0 - 1
Wilschut	- Leuw E.	1	1 - 0
Kampnuijs	- Deken P.	1	1 - 0
Wijchgel	- Ecluse de 1'	1	1 - 0
Hofman M.	- Grimminck	1	1 - 0
Rappard v.	- Neidig	1	1 - 0
Petersma	- Deken A.	1	1 - 0
Steeners	- Vos S. de	1	0 - 1
Moogenboom	- Kleef v.	1	0 - 1
Dekker	- Jager de	1	4fg.
Starreveld	- Osterwald	1	1 - 0
Uiterwijk	- Knop	1	1 - 0
Spelbrink	- Gould	1	1 - 0
meer de	- Bet	1	1 - 0
Zonjee	- Roes	1	0 - 1
Thomese	- Vos C. de	1	0 - 1
Mollema	- Waterdrinker	1	1 - 0
Ben Ali	- Barendregt	1	1 - 0
Cornelissen H.	- Domens	1	1 - 0
Batenburg v.	- Cornelissen W.	1	0 - 1
Troost	- Bach	1	0 - 1
Gauw	- Hemmes	1	1 - 0
Wolters D.	- Deken W.	1	0 - 1
Botermans	- Michel	1	0 - 1
Nusink A.	- Nielen	1	1 - 0
Casparis de	- Verstraeten	1	1 - 0
Vlug	- Rone	1	1 - 0
Daalen v. (3)	- Ammers v.	1	1 - 0
Smit D.	- Smit J.	1	1 - 0
Lith	- Kuyper	1	1 - 0
Soto	- Steeden v.	1	0 - 1
Rietveld	- Louiszoon	1	0 - 1
Duijn v.	- Littel	1	1 - 0
Bade	- Wilde B. de	1	1 - 0
Wolters P.	- Sterrenburg	1	0 - 1
oud Aué	- Knop	1	1 - 0
oud Leuw E.	- Petersma	1	1 - 0
oud Bach	- Peters (Almere 2)	1	1 - 0

RONDEVERSLAG 16 van 10 januari 1989

Leuw M.	- Kaar v.h.	1	0 - 1
Nielen	- Knop	1	1 - 0
Vos C. de	- Leuw E.	1	1 - 0
Verlindoe	- Spelbrink	1	0 - 1
Hofman P.	- Starreveld	1	1 - 0
Ecluse de 1'	- Vos S. de	1	1 - 0
Steeners	- Osterwald	1	0 - 1
Dekker	- Mollema	1	0 - 1
Deken P.	- Wildschut	1	1 - 0
Cornelissen W.	- Paulis	1	1 - 0
Scholten	- Deken W.	1	0 - 1
Hulst v.	- Oosten v.	1	0 - 1
Kleef v.	- Uiterwijk	1	0 - 1
Kuyper	- Mug	1	1 - 0
Potters	- Ammers v.	1	0 - 1
Steeden v.	- Gould	1	Afg.
Rone	- Roes	1	1 - 0
Heer de	- Prent (3)	1	1 - 0
Haan	- Barvelink	1	1 - 0
Oranje	- Lith	1	0 - 1
Neidig	- Koopmans	1	1 - 0
Louiszoon	- Beurs de	1	1 - 0
Grimminck	- Domens	1	1 - 0
Hemmes	- Ligtstein(3)	1	1 - 0
Cornelissen H.	- Thomese	1	1 - 0
Wolters	- Bartman	1	1 - 0
Rijke	- Zonjee	1	0 - 1
Veenstra	- Bade	1	0 - 1
Botermans	- Rietveld	1	0 - 1
Wortel	- Graaf v.d.	1	1 - 0
Casparis de	- Wilde B. de	1	1 - 0
Barendregt	- Eymael	1	1 - 0
Grootheide	- Klaau v.d.	1	1 - 0
Littel	- Aué	1	1 - 0
Soto	- Gauw	1	0 - 1
Michel	- Troost	1	1 - 0
Bet	- Winkels	1	Afg.
Janssen	- Goudzwaard	1	1 - 0
Wolter	- Smit D.	1	1 - 0
Jager de	- Konst	1	1 - 0

RONDEVERSLAG 17 van 17 januari 1989

Kaar v.h.	- Royakkers	1	1 - 0
Nielen	- Rone	1	1 - 0
Vos C. de	- Steeners	1	1 - 0
Vos S. de	- Wijchgel	1	0 - 1
Jonkman	- Aué	1	1 - 0
Sterrenburg	- Nusink A.	1	1 - 0
Paulis	- Rietveld	1	1 - 0
Leuw E.	- Starreveld	1	Afg.
Ecluse de 1'	- Deken P.	1	1 - 0
Amers v.	- Thomese	1	1 - 0
Cornelissen W.	- Heer de	1	1 - 0
Wilde de	- Ligtstein(3)	1	1 - 0
Scholten	- Troost	1	Afg.
Kuyper	- Hulst v.	1	1 - 0
Mug	- Grimminck	1	1 - 0
Potters	- Prent (3)	1	0 - 1
Vervoort	- Mollema	1	0 - 1
Spelbrink	- Galekop	1	1 - 0
Zonjee	- Knop	1	1 - 0
Osterwald	- Wildschut	1	0 - 1
Domens	- Michel	1	1 - 0
Oranje	- Kleef v.	1	0 - 1
Deken, Paula	- Haan	1	1 - 0
Hemmes	- Jager de	1	1 - 0
Batenburg v.	- Barendregt	1	1 - 0
Gauw	- Veenstra	1	0 - 1
Wolters	- Koopmans	1	1 - 0
Rijke	- Cornelissen H.	1	1 - 0
Eymael	- Beukering v.	1	1 - 0
Wortel	- Klaau v.d.	1	1 - 0
Verstraeten	- Dekker	1	0 - 1
Gould	- Neidig	1	1 - 0
Lith	- Wolter	1	1 - 0
Janssen	- Louiszoon	1	0 - 1
Barvelink	- Bet	1	0 - 1
Konst	- Grootheide	1	1 - 0

RONDEVERSLAG van de 16e Ronde van 24 januari 1989

Royakkers	- Smit J.	1	1 - 0
Kaar v.h.	- Sterrenburg	1	1 - 0
Knop	- Roes	1	0 - 1
Wilschut	- Vos S. de	1	1 - 0
Roes	- Moogenboom	1	1 - 0
Wijchgel	- Kleef v.	1	1 - 0
Nusink M.	- Ecluse de 1'	1	0 - 1
Rappard v.	- Grimminck	1	1 - 0
Steeners	- Petersma	1	1 - 0
Deken P.	- Rone	1	1 - 0
Uiterwijk	- Nielen	1	0 - 1
Steden v.	- Wolters	1	0 - 1
Spelbrink	- Oranje	1	1 - 0
Heer de	- Bartman	1	1 - 0
Zonjee	- Hulst v.	1	1 - 0
Haan	- Veenstra	1	1 - 0
Osterwald	- Bach	1	1 - 0
Aué	- Cornelissen W.	1	0 - 1
Meurs v. (3)	- Deken W.	1	0 - 1
Batenburg v.	- Mollema	1	0 - 1
Troost	- Louiszoon	1	Afg.
Gauw	- Wilde de	1	0 - 1
Rijke	- Hofman P.	1	0 - 1
Klaau v.d.	- Graaf v.d.	1	0 - 1
Eymael	- Ligtstein(3)	1	0 - 1
Swirc	- Waterdrinker	1	1 - 0
Nusink A.	- Wolter	1	1 - 0
Gijsbers	- Domens	1	0 - 1
Lith	- Dirks	1	1 - 0
Barendregt	- Konst	1	1 - 0
Jager de	- Casparis de	1	0 - 1
Michel	- Starreveld	1	0 - 1
Winkels	- Goudzwaard	1	Afg.
Bade	- Bet	1	1 - 0
Barvelink	- Hemmes	1	0 - 1
Beukering v.	- Verstraeten	1	0 - 1
Bet	- Winkels	1	1 - 0
Steden v.	- Gould	1	1 - 0
Scholten	- Troost	1	1 - 0

RONDEVERSLAG van de 19e ronde van 31 januari 1989

Wilschut	- Nielen	: Afg.
Verlinde	- Gaierop	: 1 - 0
Kamphuis	- Smit J.	: 0 - 1
Sterrenburg	- Ecluse de 1'	: Afg.
Deken W.	- Knop	: 1 - 1
Wijchgel	- Royakkers	: 1 - 1
Nusink M.	- Zonjee	: 1 - 0
Hoogenboom	- Jonkman	: 1 - 0
Dekker	- Beukering v.	: 1 - 0
Deken P.	- Wolter	: 1 - 1
Cornelissen W.	- Louiszoon	: 1 - 0
Wille de	- Barendregt	: 1 - 1
Hulst v.	- Osterwald	: 1 - 1
Mug	- Roes	: 0 - 1
Uiterwijk	- Deyl	: 1 - 0
Ruhe	- Bach	: 0 - 1
Frent (3)	- Scholtens	: 1 - 0
Ligtenstein(3)	- Verdonk	: 1 - 0
Troost	- Baas	: 0 - 1
Bartman	- Deken A.	: 0 - 1
Klaauw v.d.	- Groothedde	: 0 - 1
Botermans	- Gauw	: 1 - 0
Verstraeten	- Wouters	: 1 - 0
Gould	- Gijssbers	: 1 - 0
Casparis de	- Haan	: 1 - 0
Schaper	- Hofman P.	: 1 - 0
Graaf v.d.	- Waterdrinker	: 1 - 0
Michel	- Ammers v.	: 0 - 1
Oosten v.	- Kuiper	: 1 - 0
Beurs de	- Heer de	: 0 - 1
Janssen	- Potters	: 0 - 1
Barvelink	- Vries de	: 0 - 1
Köns	- Ziel v.d.	: 1 - 0
Leuw E.	- Vlugs	: 1 - 0
Starreveld	- Rappard v.	: 0 - 1

RONDEVERSLAG 20 van 7/2/89

Knop	- Rijke	: 1 - 1
Vos S. de	- Buijn v.	: 0 - 1
Wilschut	- Ede, Drink	: 1 - 0
Deken W.	- Jonkman	: 1 - 1
Wijchgel	- Smit J.	: 0 - 1
Nusink M.	- Dirks	: 1 - 1
Ecluse de 1'	- Nielen	: 1 - 0
Steemers	- Hoogenboom	: 1 - 1
Leijen (3)	- Nusink M.	: 1 - 0
Starreveld	- Wolters	: 1 - 1
Deken A.	- Troost	: 0 - 1
Hulst v.	- Leuw E.	: 0 - 1
Kuiper	- Deken P.	: 0 - 1
Mug	- Dranje	: 1 - 1
Vervoort	- Louiszoon	: 1 - 0
Uiterwijk	- Dekker	: 1 - 0
Heer de	- Cornelissen H.	: Afg.
Zonjee	- Bach	: 0 - 1
Haan	- Ecluse de 1'	: 0 - 1
Osterwald	- Hofman P.	: 0 - 1
Domens	- Ruhe	: 0 - 1
Neidig	- Jager de	: 1 - 0
Hemmes	- Barendregt	: 0 - 1
Bartman	- Beurs de	: 1 - 0
Gauw	- Gouczwaard	: 0 - 1
Veenstra	- Potters	: Afg.
Klijnkramer	- Botermans	: 1 - 0
Gijssbers	- Cornelissen W.	: 1 - 0
Lith	- Sterrenburg	: 0 - 1
Soto	- Ligtenstein(3)	: 1 - 0
Michel	- Steden v.	: Afg.
Oosten v.	- Kamphuis	: 0 - 1
Roes	- Rappard v.	: 1 - 0
Wolter	- Kieff v.	: 0 - 1
Beukering v.	- Swirc	: 1 - 1
Wouters	- Konst	: 1 - 0
Vries de	- Winkels	: 1 - 0

RONDEVERSLAG 21 van 14 februari 1989

Royakkers	- Lith	: 1 - 1
Nielen	- Leuw E.	: 1 - 0
Jonkman	- Vlugs	: 1 - 1
Hofman P.	- Wolter	: 1 - 0
Roes	- Kieff v.	: 1 - 0
Bach	- Uiterwijk	: 0 - 1
Rappard v.	- Deken W.	: 1 - 0
Ecluse de 1'	- Kaar v.h.	: 1 - 1
Ammers v.	- Domens	: 1 - 0
Dirks	- Wilschut	: 1 - 0
Dekker	- Wouters	: 1 - 0
Starreveld	- Hofman H.	: 1 - 1
Cornelissen W.	- Cornelissen H.	: 1 - 0
Deken A.	- Klijnkramer	: 1 - 1
Hulst v.	- Verlinde	: 1 - 0
Kuiper	- Manuri	: 0 - 1
Mug	- Schaper	: Afg.
Steden v.	- Heer de	: Afg.
Ruhe	- Hoogenboom	: 1 - 0
Zonjee	- Steemers	: 0 - 1
Thomse	- Casparis de	: 0 - 1
Osterwald	- Vos C. de	: 1 - 1
Dranje	- Vos S. de	: 0 - 1
Neidig	- Knop	: 1 - 1
Louiszoon	- Scholtens	: 0 - 1
Ligtenstein(3)	- Köns	: 1 - 0
Wolters	- Troost	: 1 - 0
Rijke	- Gould	: 0 - 1
Klaauw v.d.	- Leuw E.	: 1 - 0
Veenstra	- Frent (3)	: 0 - 1
Verstraeten	- Ben Ali	: 1 - 0
Barendregt	- Beurs de	: 0 - 1
Groothedde	- Janssen	: 1 - 0
Jager de	- Beukering v.	: 0 - 1
Graaf v.d.	- Swirc	: 0 - 1
Soto	- Potters	: 1 - 0
Oosten v.	- Deken P.	: 0 - 1

RONDEVERSLAG 22 van 21 februari 1989

Kaar v.h.	- Smit D.	: 0 - 1
Nielen	- Lith	: 1 - 1
Vos S. de	- Leuw E.	: 1 - 0
Wilschut	- Nusink M.	: 1 - 0
Sterrenburg	- Kamphuis	: Afg.
Deken W.	- Starreveld	: 1 - 0
Ammers v.	- Zonjee	: 0 - 1
Petersma	- Wolter	: 0 - 1
Dirks	- Ecluse de 1'	: 1 - 0
Deken P.	- Wijchgel	: 1 - 0
Leijen (3)	- Manuri	: 0 - 1
Scholtens	- Vos C. de	: 0 - 1
Potters	- Michel	: Afg.
Domens	- Knop	: 0 - 1
Dranje	- Heuw le	: 0 - 1
Mollema	- Haan	: 0 - 1
Neidig	- Rijke	: 0 - 1
Louiszoon	- Veenstra	: 1 - 0
Grimmink	- Vlugs	: 1 - 1
Meurs v. (3)	- Bartman	: 1 - 0
Wolters	- Kieff v.	: 1 - 0
Casparis de	- Aue	: 1 - 0
Barendregt	- Paulis	: 0 - 1
Oosten v.	- Spelbrink	: 0 - 1
Roes	- Hulst v.	: 0 - 1
Winkels	- Dekker	: 1 - 0
Beurs de	- Deken A.	: 1 - 0
Köns	- Barvelink	: 1 - 0
Beukering v.	- Eymael	: 1 - 0
Verdonk	- Groothedde	: 1 - 0
Wouters	- Jager de	: 1 - 0
Vries de	- Soto	: 1 - 1
Zoelen v.	- Klaauw v.d.	: 0 - 1

Stand na de 22e Ronde van 21-2-1989

Nr. Sys Naam			Punten	Nr. Sys Naam			Punten
1	2	:Kaar v.n.	3309	66	115	:Daalen v. (3)	1430
2	1	:Royakkers	3079	67	54	:Steden v.	1418
3	14	:Sterrenburg	3014	68	57	:Heer de	1417
4	118	:Smit D.	2896	69	134	:Bade	1403
5	35	:Smit J.	2894	70	137	:Beurs de	1395
6	29	:Dirks	2573	71	123	:Littel	1391
7	34	:Deken P.	2563	72	131	:Michel	1382
8	13	:Kamphuis	2528	73	67	:Frent (3)	1371
9	4	:Nielen	2480	74	129	:Schmidt	1361
10	119	:Lith	2457	75	61	:Thomése	1321
11	36	:Leijen (3)	2442	76	70	:Louiszoon	1308
12	8	:Wildschut	2426	77	100	:Klijnkramer	1307
13	18	:Wijngaert	2400	78	82	:Bartman	1305
14	26	:Ecluse de 1'	2375	79	41	:Scholtens	1294
15	110	:Nusink A.	2375	80	39	:Deken A.	1286
16	16	:Roes	2366	81	47	:Potters	1272
17	120	:Manuri	2351	82	151	:Vries de	1178
18	12	:Hofman P.	2328	83	91	:Veenstra	1172
19	51	:Oiterwijk	2268	84	40	:Wilde de	1166
20	55	:Spelbrink	2231	85	21	:Paulis	1149
21	20	:Nusink M.	2202	86	128	:Soto	1135
22	31	:Steeners	2197	87	69	:Deken, Paula	1112
23	7	:Vos S. de	2162	88	60	:Maan	1066
24	133	:Oosten v.	2145	89	136	:Winkels	1057
25	116	:Schaper	2119	90	121	:Barendrecht	1049
26	144	:Wolter	2119	91	141	:Janssen	1049
27	43	:Hulst v.	2112	92	92	:Botermans	1043
28	44	:Kleef v.	2107	93	80	:Batenburg v.	1037
29	17	:Bach	2095	94	71	:Goudzwaard	1008
30	46	:Mug	2063	95	138	:Bet	1005
31	58	:Zonjee	2035	96	73	:Ligtenstein (3)	987
32	62	:Osterwald	2017	97	66	:Mollema	980
33	32	:Hoogenboom	2007	98	107	:Verstraeten	969
34	56	:Ruhe	1991	99	76	:Hemmes	967
35	22	:Leuw E.	1983	100	33	:Dekker	918
36	152	:Heux le	1975	101	147	:Verdonk	900
37	28	:Petersma	1958	102	145	:Köns	898
38	45	:Kuyper	1948	103	130	:Rietveld	887
39	5	:Vos C. de	1915	104	150	:Wouters	887
40	132	:Duijn v.	1877	105	146	:Beukering v.	880
41	87	:Wolters	1866	106	98	:Eymael	875
42	134	:Roos	1844	107	85	:Gauw	866
43	6	:Knop	1837	108	143	:Barvelink	814
44	75	:Grimminck	1828	109	50	:Vervoort	807
45	27	:Ammers v.	1828	110	122	:Groothedde	772
46	25	:Rappard v.	1815	111	52	:Jonasse	753
47	10	:Jonkman	1811	112	124	:Jager de	734
48	65	:Oranje	1796	113	102	:Jong J. de (3)	726
49	15	:Deken W.	1790	114	108	:Swirc	679
50	23	:Hofman H.	1786	115	77	:Ben Ali	676
51	112	:Vlug	1769	116	42	:Lindeboom	638
52	88	:Rijke	1767	117	89	:Klaauw v.d.	548
53	109	:Gould	1704	118	114	:Houten v.	493
54	9	:Verlinde	1678	119	125	:Graaf v.d.	471
55	63	:Oomens	1676	120	153	:Zoelen v.	447
56	11	:Galekop	1662	121	19	:Wismeljer	425

				X				
57	37	:Starreveid	1661	122	104	:Wortel	403	
58	117	:Gijbers	1655	123	126	:vreeze de	400	
59	111	:Casparis de	1611	124	140	:waterdrinker	362	
60	68	:Neidig	1606	125	94	:Deege	337	
61	74	:Aue	1585	126	105	:Leuw B.	105	
62	38	:Cornelissen w.	1542	127	59	:venderbosch	73	
63	79	:Meurs v. (3)	1504	128	86	:Nobel	30	
64	78	:Cornelissen n.	1484	129	106	:Oostvogel	0	
65	81	:Troost	1445	130	49	:Jaspers	0	
				131	101	:Swartz	0	

RANDGELOOF, of: COMMENTAAR OP DE STAND

André Bach

De favoriete trui, een nieuwe pen, geschoren of juist niet, het aantal passen tussen kapstok en deur; dit alles kan van essentieel belang zijn voor het uiteindelijke resultaat van een schaakpartij. Ergens binnen de vage marges van de magie blijkt geluk of ongeluk geen willekeurig toeval, maar in tegendeel: ze zijn afdwingbaar. Mits je het zien wilt bestaat er aldus de mogelijkheid je schaaklot te beïnvloeden. Door veel spelers (en niet de minsten) wordt deze stelling boven elke twijfel verheven.

Hoewel ik heus niet blind was voor het effect van vogel- en hondenbehoeftes, of klavertjes vier heb ik toch jarenlang hoofdschuddend een glimlach geproduceerd ten overstaan van al te enthousiaste aanhangers van dit randgeloof, totdat een zekere gebeurtnis mijn mening radicaal veranderde.

Die bewuste dag stond voor mijn broer het IBM-tournooi in de RAI te beginnen. Hij had zich inmiddels tot een sterke schaker ontwikkeld en op overtuigende wijze een plaatsing in de C-groep bereikt. (toendertijd de groep direkt onder de reserve meesters).

Afgezien van een wekenlange theoretiese discipline had hij zich speciaal geprepareerd middels een paars sjaaltje die hij volgens een bepaalde draaiing om zijn hals had geknoopt. Die lap katoen had hem twee jaar lang successen gebracht, zo verzekerde hij me die middag tijdens het omdoen.

De DAF sloeg aan bij de eerste poging, volbracht zonder afslaan de tocht over de Europa Boulevard en kon in één vloeiende beweging worden geparkeerd. De voortekenen waren gunstig en zachtjes hummend stapte hij uit.

Terwijl hij het portier afsluit valt zijn blik op een zuiamerikaanse grootmeester die juist de evenementenhal zal betreden en wijst mij op de grootsheid van diens onopvallende tred. Zodra we ons weer in beweging zetten hoor ik een vreemd gegorgel naast me en zie hoe mijn broer in een onnatuurlijke bocht aan het portier hangt.

Door snel optreden wisten we een verwurging nog wel te voorkomen maar de paarse rafels om zijn nek hadden een nauwelijks minder fatale uitwerking. Door de onverhulde paniek in de ogen van mijn broer begreep ik plotseling dat hij hier een van de geheimen van het randgeloof had geraakt: zolang je er zorgvuldig mee weet om te gaan werken de tekenen in je voordeel, maar door laakbare onachtzaamheid had hij (uiteraard) de bezwering vernietigd en tijdens het tournooi wilde niets meer gelukken: negen nullen op rij.

Sindsdien speelt hij uitsluitend nog tegen een computer en zorg ik er wel voor tijdens elke belangrijke partij mijn blauwe vest aan te hebben.

Je schaaklot beïnvloeden kan natuurlijk ook door de komende acht rondes nog eventjes doortastend op te treden. Pruillippen kunnen nog oprechte grijnzen worden en die neuriënde lachebekken doen binnenkort misschien ook wel weer normaal.

Aan de onderzijde van De Lijst wordt een groep onvermoeibare vechtschakers opgejaagd door een trio prominente nulpunTERS.

De schier oneindige aanvalslust van Benjamin Leuw, Paul Deege, Astrid Waterdrinker, Frans de Vreeze en Henk Wortel wordt slechts in geringe mate getemperd door een te snelle hand of slippende vingers.

Wanneer je maar weinig achter het bord plaats neemt zal het aantal van acht weken te weinig slagruimte geven en voor Elmar Jonasse en Marco Vervoort zal het daarom moeilijk worden het seizoen ten goede te keren.

Nieuwkomers Johan Barvelink, Herman Wouters, Van Beukering, Verdonk en John Kōnst zijn met wisselend succes de concurrentie met de oude garde aangegaan om de aansluiting met de duizendpunTERS.

Geert Dekker wenst in de oneven rondes met minimaal een zwaar stuk minder te spelen; het lijkt me van belang daar tijdens de indeling enige aandacht aan te besteden.

Tussen de plaatsen 75 en 100 doemt de schrik op voor eenieder die een plaatsje in de middengroep beoogt: een topzware bezetting met een wolk verdwaalde subtoppers (Dick Paulis, Jeanne Potters, Bart de Wilde, Anton Deken en Martin Scholtens).

Griezelig onstuitbaar schijnt de opmars van de onderaan gestartte Peter de Casparis. Gemeten naar het uitgelezen gezelschap aangeschoten toppers (Wes Galekop, Erik Verlinde, Albert Knop, Piet Jonkman, Clemens de Vos) wordt het vanaf hier toch nog wel even afzien.

Zonder al te grote problemen handhaven Paul Gould, Peter Rijke, Michel Grimminck en Dirk Wolters hun mooie posities en met enige sterke momenten moet er nog wel meer voor ze inzitten.

Jongelingen Le Heux en Elwin Osterwald moeten nog even de onderlinge rangorde bepalen.

Temidden van de in vroegere regionen teruggekeerde Pelle Mug, Ben van Kleef, Pim Zonjee en prof. van Hulst opereren met speels gemak de aanwinsten Pjotr Wolter en Jaap van Oosten.

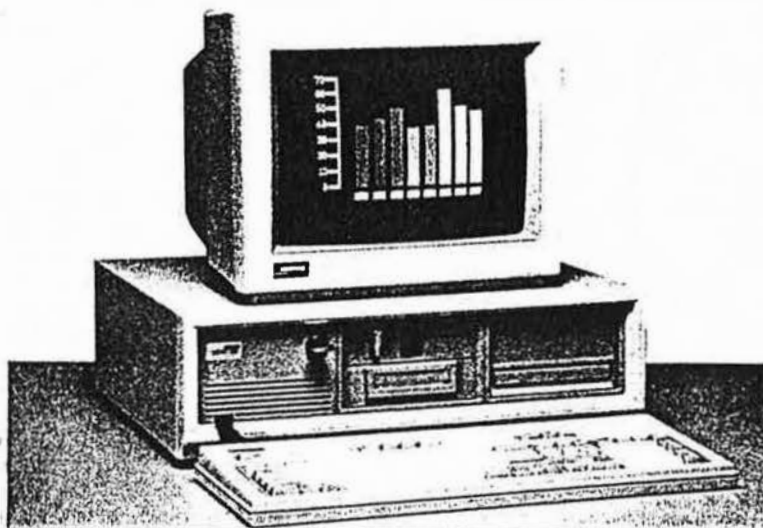
Djon Spelbrink, Hans Uiterwijk en Budy Manuri lijken het verloren terrein dit seizoen weer goed te gaan maken, maar de echte verrasingen zijn toch pas boven kampioen Rik Lith waar te nemen.

Paul Deken, Hans Dirks en Jan Smit kennen inmiddels een bezienswaardig palmares en slechts sporadisch laten ze een steekje vallen.

Tussen de plaatsen 4 en 5 gaapt een gat van 300 punten en we staan aan de voet van het kwartet Titelkandidaten: elo-kanon Daan Smit (nog juist op tijd van robbert gewonnen, want anders was er van enige spanning natuurlijk geen sprake meer geweest), outsider Kees Sterrenburg, runner-up Guido Royakkers en bovenal de sinds maanden De Lijst aanvoerende Robbert van het Kaar.

Jammerlijk gevelde door de gevreesde schaakvermoeidheid is helaas Micha Leuw, want anders was het hem dit jaar zeker gelukt.

U N I E K E AANBIEDING VOOR WIE DIRECT GOED WIL AUTOMATISEREN! DE REVOLUTIONAIRE COMPAQ 386 MAAKT UW NETWERK NOG SNELLER EN VOORDEELIGER.

DE COMPAQ 386, EEN MINICOMPUTER IN HET HART VAN UW NETWERK

Een jarenlange expertise in computer-netwerken maakt het ons nu mogelijk u een direct operationeel, razendsnel, computer-netwerk aan te bieden. Centraal daarin staat de befaamde 32-bits minicomputer van Compaq die voor een gigantische tempoversnelling zorgt. Vanaf f 20.000,- kunt u nu over een eigen multi-usersysteem "onder Novell" beschikken. Wij installeren zelf (dus niet via derden) en ons opleidingsinstituut begeleidt uw medewerkers. **Wilt u meer informatie? Bel dan 030-349411 of stuur bijgaande antwoordkaart in.**

Hoofdkantoor
St. Jacobsstraat 8, 3511 BS Utrecht
Showrooms
Weesperstraat 103, 1018 VN Amsterdam
St. Jacobsstraat 8, 3511 BS Utrecht

VV-advies GROEP

JA

- Ik wil direct goed automatiseren,
☐ zend mij vrijblijvend netwerk-informatie,
☐ bel ons voor een vrijblijvende afspraak.

PCI

Firmanaam: _____

T.a.v.: _____

Adres: _____

Plaats: _____

Postcode: _____

Telefoon: _____

Aan de VV-(advies)GROEP, antwoordnr. 9142, 3500 ZA Utrecht.